

Identitetsstatus i relasjon til selvfølelse og autoritarianisme: to meta-analytiske studier

Marianne S. Ryeng

*Hovedoppgave ved profesjonsstudiet i psykologi
Emnekode: Psykpro 501
Institutt for psykologi
Det samfunnsvitenskapelige fakultet
Universitetet i Tromsø
Høsten 2007*

Forord

Denne hovedoppgaven er en del av et større prosjekt der målet er å meta-analysere empirisk forskning knyttet til Marcias identitetsstatusparadigme. Prosjektet strekker seg over flere år, og ble igangsatt av Jane Kroger, veileder på denne oppgaven. Prosjektet er støttet av Norges Forskningsråd, Oslo (Bevilgning #161212/V50). Studiene i databasen for det totale prosjektet, ble kodet av: Lene Angell, Ragnhild Høifødt, Kine Jespersen, Hilde Jensen, Kjersti Lillevoll og Ingvild Myrbakk.

Studenten har valgt de spesifikke variablene som undersøkes i oppgaven, identifisert data fra studiene som utgjør utvalgene til Studie 1 og Studie 2, satt inklusjons- og eksklusjonskriterier for hvilke studier som skulle inngå i oppgaven, hentet inn bakgrunnsinformasjon, preparert data for meta-analyse, kjørt meta-analysene og tolket meta-analysene. Jane Kroger har veiledet på det generelle innholdet i oppgaven, mens Monica Martinussen hovedsaklig har veiledet på metodologiske problemstillinger.

Det har vært interessant og lærerrikt å få være en del av et større forskningsprosjekt som benyttet meta-analyse som metode, samt å forholde seg til publikasjoner på en måte som bidrar til at man oppdager diversiteten blant tilsynelatende like studier. Det har vært et nitidig arbeid med mange problemstillinger som har blitt løst underveis. Jeg vil derfor gi en stor takk til Jane Kroger og Monica Martinussen for deres velvilje, engasjement og støtte.

Tromsø, November 2007

Marianne S. Ryeng

Jane Kroger
jkroger@psyk.uit.no
Veileder

Monica Martinussen
Monica.Martinussen@psyk.uit.no
Veileder

Identitetsstatus i relasjon til selvfølelse og autoritarianisme:
to meta-analytiske studier

”It is plausible that the self simply has some ineffable fascination that has made it a perennial puzzle” (Baumeister, s163, 1987). Som Baumeister uttrykker, så kan det synes som om mennesket alltid har undret seg over “hvem det er”. Likevel er problematiseringen av den individuelle identitet og det individuelle selvet, slik vi gjør det i dag, et fenomen som oppsto først på begynnelsen av 1900-tallet (Baumeister, 1987). Erik Erikson (1956) tok tak i denne problematiseringen, og generelt anses han for å være den første som viet identitet vitenskapelig oppmerksomhet og forskning (Kroger, 2000).

Erikson (1956) antok at en periode med identitetskrise, eller utforskning, var en del av normalutviklingen i ungdomsårene. Det optimale resultatet av denne krisen eller utforskningen, mente han var kjennetegnet av blant annet evnen til å kunne inngå forpliktelser. En rekke forskere har fulgt i Eriksons fotspor, ved å videreutvikle deler av hans arbeider. James Marcia (1966) er en av disse. Marcia (1966) tok utgangspunkt i de to dimensjonene ”forpliktelse” og ”utforskning” ved Eriksons teori, og på grunnlag av kombinasjoner av disse, så beskrev han fire forskjellige identitetsstiler; achievement, moratorium, foreclosure og diffusion. Marcias (1966) paradigme er kanskje det som er gjengitt i flest lærebøker, og som kanskje har generert mest forskning, av alle teoriene til arvtakere etter Erikson.

Denne oppgaven er en del av et større arbeide med å meta-analysere forskning, som er gjort de siste 40 årene, nettopp ut fra Marcias paradigme. Oppgaven er delt inn i to studier, og undersøker sammenhengen mellom Marcias identitetsstater og henholdsvis “selvfølelse” og “autoritarianisme”. Begge variablene har blitt undersøkt i en rekke av de samme studiene på identitetsstatus. Det vil derfor være interessant å undersøke hvilket lys disse variablene tilsammen kan kaste over identitetsstatusparadigmet. Før denne studien presenteres i nærmere detalj, kan det imidlertid være nyttig å plassere Marcias paradigme inn i et historisk og teoretisk rammeverk. En slik oppsummering følger derfor nedenfor

Erikson og psykososiale stadier: Bakgrunnen for Marcias paradigme

Som psykoanalytiker bygde Erikson teorien sin på Freuds arbeider. Imidlertid hadde Erikson større fokus på ego, og egos adaptive evne til å forholde seg til miljøet, enn det Freud hadde i sin biologi-baserte teori om psykoseksuell utvikling (Kroger, 1996). Eriksons teori betegnes derfor som psykososial, og den vektlegger i mye større grad betydningen av

andre personers interaksjon med ego i dets søken etter mening og sammenheng (Erikson, 1968).

Erikson postulerte åtte stadier i sin teori om livslang psykososial utvikling. Hvert stadium inneholdt en bipolar konflikt, krise eller dilemma, og endepunktet for det enkelte stadiet var løsningen på konflikten (Kroger, 2000, se også f.eks. Erikson, 1968). Det femte av stadiene viet Erikson til egoidentitet, og kalte det "Identitet vs rolleforvirring". Han mente stadiet primært foregikk i ungdomsårene, selv om problemstillinger knyttet til identitet kan bli bearbeidet også senere i livet. Krisen på dette identitetsstadiet handler om å utforske eget potensiale i relasjon til de muligheter og krav som livet byr på, for så å forme en identitet gjennom å forplikte seg til blant annet yrkesmessige og ideologiske valg (Erikson, 1968). En vellykket løsning på konflikten mente han ville være en tilstand av psykososialt velbefinnende, kjennetegnet av en subjektiv følelse av et funksjonelt selv, som er sammenhengende og autonomt, og som blir anerkjent av signifikante andre (Erikson, 1968). Dersom konflikten *ikke* blir løst, vil resultatet være rolleforvirring, kjennetegnet av problemer med å forplikte seg, problemer med nærhet og distanse i ulike relasjoner til andre, konsentrasjonsproblemer med konsekvenser for arbeid og skolegang, og i alvorlige tilfeller kan opplevelsen av tid bli forstyrret eller gå over i patologiske tilstander (Erikson, 1968).

Erikson (1956, 1968) trekker ofte frem problemstillinger knyttet til livsområdene arbeid, ideologi og intimitet/sekualitet, som viktige agenter i identitetsutviklingsprosessen. Hvert av disse områdene byr på utfordringer gjennom hele livet. Ungdomsårene inneholder kanskje likevel utfordringer utover de man opplever senere i livet, på grunn av den unges behov for både å løsrive seg fra tidligere identifiserings objekt, med det tapet dette innebærer, samtidig som de ønsker å være en del av et fellesskap med andre jevnaldrende (Erikson, 1968). Ut fra Eriksons modell, så står den unge derfor ikke overfor *en* enkelt krise på identitetsstadiet, den står snarere overfor en krise på hvert eneste livsområde i løpet av hele identitetsstadiet, der Erikson anser arbeid, ideologi og intimitet/sekualitet for å være de mest sentrale (1968) For hvert av områdene dras den unge mellom å gå sine egne veier, det å forholde seg til foreldre eller andre voksnes forventninger og planer, samt søke bifall og anerkjennelse fra jevnaldrende og personer de ser opp til; den unge dras med andre ord mellom utforskning og forpliktelse (Erikson, 1968). Videre så er opplevelsen av identitet både bevisst og ubevisst. Følelsen av å ha en identitet er imidlertid kjennetegnet av en opplevelse av å føle seg hjemme i sin egen kropp, føle at man vet hvor veien går videre, i tillegg til en generell følelse av velbehag.

Erikson (1956) har selv poengtert at han ikke hadde til hensikt å definere alle aspekter ved sitt identitetsbegrep. Istedet belyste han begrepet fra blant annet patologiske, biografiske og teoretiske vinkler. Utfordringen for Eriksons arvtakere har derfor vært å operasjonalisere teorien, for å kunne teste den empirisk. De operasjonaliseringene som kanskje er mest benyttet, er Marcias (1966) identitetsstauer, som er bygd på dimensjonene ”forpliktelse” og ”utforskning”.

Marcias identitetsstatusparadigme

James Marcia (1966, 1967) tok utgangspunkt i det femte stadiet av Eriksons teori, og forsøkte i å bestemme i hvilken grad personer hadde oppnådd en egoidentitet. På samme måte som Erikson, bygde han sin teori rundt de to prosessene ”forpliktelse” og ”krise”; selv om Marcia brukte begrepet ”utforskning”, fremfor ”krise” eller ”konflikt”. De første årene etter han presenterte paradigmet, så antok Marcia (1966) at identitet kunne beskrives ved hjelp av fire ”konsentrasjonspunkter” langs et ego-identitetskontinuum. De fire konsentrasjonspunktene kalte han ”Diffusion”, ”Foreclosure”, ”Moratorium” og ”Achievement”, der først- og sistnevnte var ytterpunkter (se f.eks. Marcia, 1966). Benevnelsen på ”konsentrasjonspunktene”, eller statusene som de også kalles, har han beholdt. Strukturen mellom statusene har han imidlertid endret (Stephen & Marcia, 1992). Detaljene ved disse endringene vil bli presentert i et senere avsnitt.

Marcias identitetsstauer.

Personer innenfor achievement er karakterisert av å ha opplevd en periode med utforskning av flere muligheter, eller en krise, men på egne vilkår har de forpliktet seg til et yrke og en ideologi under denne prosessen. Valgene personen har tatt er altså dens egne, selv om de skulle vise seg å være en variasjon av foreldrenes ønske. Generelt så er en slik person tilpasningsdyktig overfor endringer i sitt miljø, eller uventende endringer i ansvar (Marcia, 1966). Personen er også motstandsdyktig mot manipulasjoner av selvfølelsen (Marcia, 1970).

Personer innenfor moratorium er inne i en krise, eller utforskningsperiode, og har derfor ganske vage forpliktelser, men forsøker å skape eller inngå i slike. Ofte opptar ungdommelige problemstillinger en slik person. Videre så er ofte foreldrenes ønsker viktige for denne personen, og den forsøker å inngå kompromisser mellom foreldrenes ønsker, egne kvaliteter og preferanser, og samfunnets krav. Personen kan av og til virke noe forvirret, noe som stammer fra dens udelte fokus på uløselige spørsmål (Marcia, 1966).

Personer innenfor foreclosure kjennetegnes av å ikke ha utforsket muligheter i noen vesentlig grad, eller ha opplevd noen krise. På tross av dette har de forpliktet seg til en ideologi og et yrkesvalg. Det er vanskelig å si hvor foreldrenes ønsker for denne personen slutter, og hvor personens egne ønsker begynner. Denne personen er blitt hva andre har planlagt helt siden personen var liten, og oppfatningene til denne personen reflekterer foreldrenes oppfatning. I den grad videreutdanning finner sted, så fungerer den som bekreftelse på de oppfatningene personen har fra før. En slik person er også kjennetegnet av en viss rigiditet. Dersom en slik person står i en situasjon der foreldrenes oppfatning blir utfordret, så vil denne personen føle seg svært truet (Marcia, 1966). Relatert til dette er også personens sårbarhet for manipulasjoner av selvfølelsen (Marcia, 1970).

Personer innenfor diffusion kan både ha hatt, eller ikke hatt, en periode med utforskning. Et kjennetegn ved personer i diffusion er likevel at de ikke har forpliktet seg til noe. Selv om personen kanskje har et foretrukket yrkesvalg, så har den ikke noe begrep om daglige rutiner eller lignende, og gir inntrykk av at valget lett kan erstattes dersom et annet tilbud dukker opp. Videre så er personen enten ikke interessert i ideologiske problemstillinger, eller så kan ett synspunkt, være like bra som et annet, personen kan derfor sympatisere med flere standpunkt ettersom det passer den (Marcia, 1966). På samme måte som personer innen foreclosure, så er også personer innen diffusion sårbare for manipulasjoner av selvfølelsen, særlig hvis standardene eller kravene i situasjonen er utydelige (Marcia, 1970).

Utvikling av Marcias identitetsstatus paradigme.

I tråd med forskningen på feltet har Marcia (Bilsker & Marcia, 1991; Stephen, Fraser & Marcia, 1992) endret sitt paradigme, blant annet relatert til vektleggingen av tidsperspektivet ved identitetsutviklingen, og den innbyrdes strukturen av "konsentrasjonspunktene", eller statusene som de også kalles. Fremdeles så anses utforskning og forpliktelse å være relevante prosesser som bidrar til å forme de enkelte statusene, og på samme måte som tidligere, så mener Marcia (1967) at statusene ikke kun er suksessive. Likevel er antakelsen om "hierarkisk progresjon" i identitetsutviklingen, tonet ned, sammenlignet med tidligere beskrivelser av paradigmet. Dette kommer også til uttrykk i nyere studier, der Marcia med flere indikerer at kanskje det ideelle er en veksling mellom mangel på "likevekt" og en konsolidering av identiteten, avhengig av konteksten personen befinner seg i (Stephen, Fraser & Marcia, 1992). Resonansen av dette ses videre i Marcias seneste arbeider, der han har større fokus på sammenhengen mellom identitetsutvikling i ungdomsårene og

identitetsutvikling i voksen alder, enn det han har hatt tidligere (f.eks. Marcia, 2002; Bradley & Marcia, 1998; Stephen, Fraser & Marcia, 1992, Blisker & Marcia, 1991).

Oppsumert så innehar Marcias paradigme i dag et mer prosessuelt perspektiv, sammenlignet med det opprinnelige paradigmets mer rendyrkede strukturelle perspektiv. Dette gjør at dagens paradigme er mer i tråd med Eriksons opprinnelige beskrivelser av identitetsutvikling (se f.eks. Erikson, 1968, og Stephen, Fraser & Marcia, 1992).

Kritikk av Marcias paradigme.

Marcias paradigme har ikke fått stå uimotsagt, og i løpet av de siste 20 årene har flere kritisert identitetsstatus tilnærmingen. Noen av kritikerne er blant andre Blasi og Glodis (1995), Côté og Levine, (1988), og van Hoof (1999). Kritikken generelt, har poengtert et behov for å inkludere andre og flere dimensjoner av identitetsbegrepet til Erikson i empiriske undersøkelser, et behov for å inkludere flere subpopulasjoner enn studenter i slike undersøkelser, og en etterlysning av et større fokus på de utviklingsmessige aspektene ved identitetsstatusene. På tross av kritikken har paradigmet generert mye forskning, (se f.eks. Berzonsky og Adams (1999) gjennomgang av studier), og synes fremdeles å være et rammeverk som er mye benyttet for å undersøke identitet i ungdomsårene.

Opgaven

Denne oppgaven inngår som en del av et større arbeide med å meta-analysere forskning som er gjort på Marcias identitetsstatusparadigme. Paradigmet har generert svært mange studier, og selv den avgrensede databasen som ligger til grunn for denne oppgaven, inneholder rundt 550 empiriske artikler og doktoravhandlinger (Martinussen & Kroger, 2005, upubliserte rådata). Meta-analysene i dette større arbeidet, tar sikte på å undersøke hvorvidt det finnes reliable sammenhenger mellom Marcias (1966) identitetsstatusparadigme, og kognitive, relasjonelle, personlighetsmessige, atferdsmessige, utviklingsmessige og demografiske variabler. Dette har aldri vært gjort tidligere.

I den grad man tidligere har gjort oppsummeringer av forskningen (se f.eks. van Hoof, 1999), så har dette hovedsakelig skjedd ved hjelp av narrative metoder, også kalt "vote counting". Disse fremgangsmåtene, innebærer ofte at man rett og slett finner frekvensen av signifikante og ikke-signifikante funn, for å forsøke å si noe om generelle mønstre i resultatene fra tidligere studier. Produktene av slike undersøkelser kan derfor være svært upresise (Lipsey & Wilson, 2000). Noe av grunnen til at "vote counting" er en upresis fremgangsmåte, er at det stilles ingen krav til hvilke studier som skal være med i en vote

counting/review, eller i hvilken grad rasjonale for utvalgelse av studier blir forklart (Lipsey & Wilson, 2000). Et slikt rasjonale er imidlertid nødvendig for en meta-analyse. Videre så tar vote counting heller ikke hensyn til utvalgsstørrelsen. Dette kan for eksempel innebære at et studie med et utvalg på 1000 personer, har like stor innflytelse på resultatet av oppsummeringen, som et studie med et utvalg på 50 personer. I motsetning til dette, så vektet meta-analysen hver studie for utvalgsstørrelse. Dermed vil studier med store utvalg, og som man derfor antar er mer representative for populasjonen, ha større innflytelse på det overordnede resultatet, enn studier med mindre utvalg. Oppsummert kan meta-analyse, unngå endel feilkilder knyttet til vote counting-metoden (Lipsey & Wilson, 2000), noe som gjør metaanalyse til det statistisk beste alternativet for å oppsummere forskning innen et område, i dag.

Formålet med denne oppgaven

Målet med denne oppgaven er å se nærmere på sammenhengen mellom Marcias teori og de personlige egenskapene ”selvfølelse” og ”authoritarianisme”, ved hjelp av meta-analyse. Oppgaven er delt inn i to studier, som tar for seg henholdsvis ”selvfølelse” (studie 1) og ”authoritarianisme” (studie 2) i relasjon til identitetsstatusene. Disse variablene ble valgt ut blant et totalt antall på 16 variabler, eller personkarakteristika, som har blitt undersøkt i sammenheng med identitetsstatusparadigmet.

”Selvfølelse” og ”authoritarianisme” var blant de første avhengige variablene som ble inkludert i studier av identitetsstatusparadigmet. Det finnes derfor en lang tradisjon for å undersøke disse variablene i samme studie. På tross av at selvfølelse og authoritarianisme ikke pr se synes å være direkte relatert, så synes foreclosure-statusen å potensielt kunne være signifikant relatert til begge variablene. Det vil derfor være interessant å se hvordan disse variablene i sammenheng kan belyse identitetsstatusparadigmet.

Et teoretisk bakteppe for henholdsvis selvfølelse og authoritarianisme, samt sammenhengen mellom hver av begrepene og identitetsstatusparadigmet, vil bli nærmere beskrevet i de enkelte studiene.

Datagrunnlag og generell metode ved studie 1 og studie 2

Fire databaser ble benyttet for å samle inn studier til hoveddatabasen, som studiene i denne oppgaven er hentet fra. Disse var PsycInfo, ERIC, Sociological Abstracts, og Dissertation Abstracts International. Søkeordene som ble benyttet var: “identity status”, “identity + Marcia”, ”identity + Marcia`s” og ”ego identity”. Bare empiriske studier som

benyttet Marcias identitetsstatus paradigme, som undersøkte statusene i forhold til minimum én annen variabel, og som ble utført i tidsrommet 1966 til juli 2005, ble inkludert.

Doktoravhandlinger som på et senere tidspunkt var blitt publisert, ble ekskludert fra analysene. Unntaket fra dette var hvis avhandlingene inneholdt relevant informasjon utover publikasjonen. I slike tilfeller ble denne informasjonen tatt vare på, og benyttet i senere meta-analyser. Alle publikasjonene og avhandlingene som fulgte de overnevnte kriteriene utgjorde tilslutt en database med 273 atikler og 277 doktoravhandlinger.

Koding av studiene.

Kodingskjemaet var felles for alle studiene i hoveddatabasen, og følgende variabler ble kodet: publikasjonsår, kildetype (publikasjon, doktor avhandling), studiens hovedtema, utvalgsstørrelse og kjønnsfordeling, gjennomsnittsalder og aldersspredning, utvalgs karakteristikk (studenter [nivå av utdanning], arbeidstakere, hjemmeværende, arbeidsløse), primært sosioøkonomisk nivå, etnisitet, hvilken region av verden studien ble gjennomført, måleinstrument for identitetsstatus, hvordan statusen ble fastsatt, reliabiliteten ved instrumentet slik det ble benyttet i studiet, i tillegg til åpne felt for beskrivelser av andre måleinstrumenter som ble benyttet, samt deres reliabilitet.

Kodingen ble foretatt av 6 hovedoppgavestudenter i psykologi, som ble opplært av Jane Kroger. I de tilfellene det var uenighet blandt koderne, så ble dette løst gjennom diskusjon. Av studiene i hoveddatabasen, så ble 25% undersøkt for enighet mellom koderne. På de kategoriske variablene varierte Cohen's Kappa verdiene mellom .48 og 1.0, og den prosentvise enigheten lå mellom 79 % og 85%. For de kontinuerlige variablene varierte Pearson's korrelasjonene mellom $r = .84 - 1.0$.

Måling av identitet; de uavhengige variablene.

Studiene som utgjorde det endelige utvalget til studiene i denne oppgaven benyttet hovedsaklig to verktøy for å måle de uavhengige variablene, identitetsstatusene; enten en versjon av Marcias (1966) semistrukturerte Identity Status Interview (ISI), eller en variant av Adams et al (1998) selvutfyllingsskjema, Objective Measure of Ego Identity Status (OM-EIS). Begge av disse verktøyene bygger på Eriksons (1956) teori, og måler grad av utforskning og forpliktelse knyttet til de områdene av identitet som Erikson la vekt på, nemlig: arbeid, politikk, religion og kjønnsroller.

Marcias (1966) Identity Status Interview (ISI) finnes i flere versjoner, og inneholder spørsmål knyttet til de overnevnte områdene. Resultatet av dette intervjuet, er at

intervjuobjektet kategoriseres i en av de fire identitetsstatusene, på grunnlag av de svarene personen har presentert; enten som en overordnet global vurdering av identitet, eller som separate vurderinger for hvert av de overnevnte områdene. Tildelingen av en overordnet global identitet kan skje på fire måter: a) klinisk skjønn; b) at ulike områder av identiteten blir tildelt en egen "status" som vektet, før personen blir kategorisert på grunnlag av vektingen; c) at personen blir kategorisert på grunnlag av den statusen som forekommer oftest blant områdene; eller d) ved hjelp av et numerisk gjennomsnitt som konverteres til en av statusene. Intervjuene blir tatt opp på bånd, og inter-rater reliabilitetene har generelt hatt en prosentvis enighet på rundt 78-85% (se tabell 1 i tillegg til f.eks. Stephen, Fraser & Marcia, 1992).

OM-EIS finnes også i flere versjoner (Adams, 1998) og har den egenskapen at hver av statusene har seks tilhørende item som er fordelt over flere av de identitetsområdene som Erikson la vekt på. Ved besvarelse av disse itemene, så skal respondenten angi grad av enighet med et utsagn, på en skala fra "svært enig" til "svært uenig". Hver enkelt respondent, får derfor en råskåre på *hver* av statusene, på tvers av flere identitetsområder. Samlet så utgjør disse status-skårene et grunnlag for utregning av en eventuell total skåre. Siden dette instrumentet gir kontinuerlige råskårer på hver av statusene, for hver enkelt deltaker, så er det ofte brukt i korrelasjonelle studier.

Instrumentene som ble benyttet for å måle de avhengige variablene "selvfølelse" og "autoritarianisme", er nærmere beskrevet i henholdsvis studie 1 og studie 2.

Programvare for meta-analyseberegninger.

Alle analyser ble gjennomført ved hjelp av dataprogrammet Comprehensive Meta-analysis (Borenstein & Rothstein, 1999). Programmet er basert på Hedges og Olkins (1984) metode, og programmet kan analysere en rekke typer effektstørrelser. Den gjennomsnittlige effektstørrelsen regnes ut som et vektet gjennomsnitt der den inverse variansen av effektstørrelsen brukes som vekt. Dermed gis studier som er basert på et større antall personer større vekt i beregningen av den gjennomsnittlige effekten.

Valg av modell for meta-analysene.

Innenfor meta-analyse så skiller man blant annet mellom "fixed effects model" og "random effects model" (se f.eks. Hedges & Olkin, 1984; Hedges & Vevea, 1998). Ved bruk av en "Fixed effects model" så antar man at en studies effektstørrelse er den samme som den korresponderende populasjonens effektstørrelse pluss tilfeldig feil som skyldes at man

studerer utvalg (sampling error) . Analyser basert på denne modellen kan derfor i praksis bare si noe om variasjon *innen* studiene. Med mindre antakelsene knyttet til effektstørrelse blir møtt, så vil analyser gjort med denne modellen ha Type 1 feil, og for små konfidensintervall (Lipsey & Wilson, 2000; Hunter & Schmidt, 2000).

Ved bruk av "Random effects model" antar man at en studies effektstørrelse varierer fra effektstørrelsen i populasjonen, *utover* tilfeldige feil fra sampling-prosedyrer (Lipsey & Wilson, 2000). Analyser basert på denne modellen, tar i større grad høyde for varians både *innen* studiene, og varians *mellom* studiene, enn "fixed effects model". En av konsekvensene av dette, er blant annet et bredere konfidensintervall.

"Random effects model" ble benyttet i denne undersøkelsen. Begrunnelsen for dette, er blant annet at det må ansees som sannsynlig at det eksisterer reelle forskjeller mellom studiene, for eksempel ved at ulike måleinstrumenter er benyttet. Dette vil kunne påvirke effektstørrelsene, og bidra til reelle forskjeller mellom studiene. Videre så har studiene i det totale utvalget til denne oppgaven, blitt utført i løpet av en periode på omkring 40 år. Det kan derfor ikke utelukkes at for eksempel holdningsendringer i samfunnet, har påvirket deltakernes svarmønster i løpet av det aktuelle tidsrommet.

Studie 1: En meta-analyse av identitetsstatus i relasjon til selvfølelse

Selvfølelse

”The most basic task for one’s mental, emotional and social health, which begins in infancy and continues until one dies, is the construction of his/her positive self-esteem”. (Macdonald, 1994, p. 19, som ref i Mann et al., 2004). Positiv self-esteem, eller *selvfølelse*, er ikke bare en grunnleggende egenskap ved den mentale helse, men synes også være en beskyttende faktor som bidrar til bedre helse og positiv sosial atferd, gjennom sin rolle som buffer mot innflytelsen fra negative påvirkninger (Mann et al., 2004). Omvendt, så har studier også funnet at et ustabil selvbegrep og lav selvfølelse, kan spille en kritisk rolle i utviklingen av en rekke mentale lidelser, og sosiale problemer (Mann et al, 2004). Man har videre funnet samvariasjon mellom selvfølelse og evnen til å mestre alvorlige sykdommer som kreft og hjerteinfarkt (Mann et al, 2004). Det finnes mange operasjonaliseringer av begrepet self-esteem, og teoriene som forsøker å forklare hva selvfølelse er, er mange. (Leary, 2003). Eksempler på noen ulike teorier om selvfølelse er: Sociometer Theory (se f.eks. Leary, Tambor, Terdal & Downs 1995), Terror management theory (se.f.eks.Greenberg, et al., 1992) og Dominance theory (Barkow, 1975a; som ref i Leary, 2001). Disse teoriene ser stort sett på selvfølelse som en individuell egenskap, enten situasjonsbetinget eller som et disposisjonelt trekk. Andre har studert selv-evaluering ut fra et gruppeperspektiv (se f.eks. Anseel et al., 2007). Det de fleste teoriene likevel har til felles, er at de sier noe om ens globale evaluering av egen verdi, enten uavhengig, eller relatert til, hvordan andre oppfatter en (Leary, 2003; Hatcher, 2007). Videre så inneholder slike evalueringer også en affektiv dimensjon, og begrepet selvfølelse benyttes i endel tilfeller synonymt med begreper som ”self-regard” og ”self-worth” (se f.eks.hvordan Harter, (1998), benytter begrepet).

I denne oppgaven benytter de fleste av studiene i utvalget til meta-analysen Rosenbergs Self-esteem Scale (1965), og Coopersmith’s Self-esteem Inventory (SEI; 1959, 1967). Disse instrumentenes operasjonaliseringer av selvfølelse, vil derfor være avgjørende for hvilke aspekter av selvfølelse som analyseres i meta-analysene.

Coopersmith (1959) har betegnet self-esteem som en persons positive eller negative holdning overfor seg selv, samt individets grad av tro på egen evne til å være kapabel, signifikant, vellykket og verdifull. SEI antas å ha flere dimensjoner, som måler en persons holdninger til seg selv i personlige-, sosiale-, familiære- og akademiske erfaringsområder (Coopersmith, 1959, 1967). Rosenberg (1965) har på sin side betegnet self-esteem som grad av følelse av å være ”god nok”, grad av selv-verdi og grad av selv-respekt. SES antas å ha en

dimensjon, som måler en global dimensjon av selvfølelse, noe man har funnet støtte for (Hatcher, 2007). Bolton (2003) rapporterte i en oppsummeringsstudie av Coopersmiths (1959,1967) måleinstrument, at Coopersmiths og Rosenbergs instrument korrelerte rundt .59 og .60 for college-studenter. Videre så har Griffith et al. (1995) funnet at en pasientgruppe med spiseforstyrrelser ikke skåret signifikant forskjellig på Coopersmith og Rosenberg sine instrumenter. Ved sammenligning mellom flere mål på self-esteem, fant de likevel at Rosenbergs måleinstrument hadde større konvergerende validitet, enn instrumentet til Coopersmith (Griffith et al., 1995). Oppsummert så tyder disse studiene på at instrumentene måler begreper som er overlappende, siden instrumentene har en relativt høy samvariasjon.

Selffølelse og identitetsstatus

Selv om ikke Erikson benytter begrepet selvfølelse, eller self-esteem, i alle sammenhenger, så peker han ofte indirekte på selvfølelsens betydning, gjennom å beskrive anerkjennelsens rolle i den livslange utviklingen av en identitet. Han sier blant annet: "While the end of adolescence thus is the stage of an overt identity *crisis*, identity *formation* neither begins nor ends with adolescence: it is a lifelong development largely unconscious to the individual and to his society. Its roots go back all the way to the first self-recognition: in the baby's earliest exchange of smiles there is something of a *self-realization coupled with a mutual recognition*" (Erikson, 1956, s. 69). Dette kan tolkes dithen at man oppdager seg selv, og får en bekreftelse på at man er noe og har verdi, i motsetning til det å ikke være noe, gjennom interaksjon med andre.

Tidligere studier av sammenhengen mellom selvfølelse og identitetsstatus.

Ut fra Marcias (1966) model, som jo bygger på Eriksons (1968) arbeider, så skulle man kanskje tro at det finnes en konsistent lineær sammenheng mellom selvfølelse og et kontinuerlig perspektiv på identitet (achievement, moratorium, foreclosure og diffusion). Dette har man imidlertid ikke klart å finne, og resultatene på området er tvetydige (Owen, 1984).

Endel studier som har sammenlignet selvfølelse med identitetsstatus, har funnet at "høyere" identitetsstatuser (achievement, moratorium) er assosiert med høyere skårer på aspekter ved selvfølelse, eller begreper man kan anta er relatert til selvfølelse, mens "lavere" statuser er assosiert med lavere skårer. For eksempel så har Marcia (1966,1967) funnet at personer innen achievement og moratorium er mer motstandsdyktige mot eksperimentelle manipulasjoner av selvfølelse, enn personer innen foreclosed og diffusion. Rosenfeld (1972;

som ref i Owen, 1984) fant at personer med ”høyere” identitetsstatus hadde større likhet mellom hvordan de oppfattet seg selv og sitt ideal, enn personer i de ”lavere” statusene. Videre så fant Orlofsky (1978), ved hjelp av et egenutviklet måleinstrument for self-esteem, at personer innen achievement og moratorium hadde høyere skåre på selvfølelse enn personer innen foreclosed og diffusion.

Ikke alle studier har funn i tråd med de overnevnte mønstrene. Brickfield (1989) fant for eksempel i sitt studie, at foreclosed-gruppen skåret høyest på self-esteem, moratorium skåret nest-høyest, mens achievement-gruppen skåret lavere enn både foreclosure og moratorium. Heyduk (1982) fant på sin side at achievement-gruppen skåret høyest på selvfølelse, foreclosure nest høyest, diffusion fikk tredje høyest skårer, mens moratorium hadde de laveste skårer på selvfølelse. I McConnells (1986) resultater så er det imidlertid moratorium-gruppen som har de høyeste skårene på selvfølelse, etterfulgt av foreclosure og deretter achievement.

Som vist ovenfor, så er det store forskjeller mellom funnene fra de enkelte studiene. Ulike årsaker til disse forskjellene har blitt foreslått, og inkluderer: bruk av ulike måleinstrumenter, endringer i sosiale forhold- som kvinnefrigjøring, og forekomst av psykopatologi over alle statusene (noe som vil kunne påvirke resultatet, siden korrelasjonene mellom positiv selvfølelse og god mental helse er relativt sterke og stabile) (Owen, 1984). Dersom man på tross av disse funnene, og istedet på bakgrunn av teori skal forsøke å forme hypoteser om sammenhengen mellom identitetsstatus og selvfølelse, så synes de forklaringsmodellene som er nevnt nedenfor, å være blant de mest plausible.

To forklaringsmodeller for relasjonen mellom selvfølelse og identitetsstatus.

Slik paradigmet fremstår i dag, så synes det å være minst to plausible teoretiske forklaringsmodeller for sammenhengen mellom identitetsstatus og selvfølelse. Ved den ene forklaringsmodellen, så kan man anta at personer med ”høyere” identitetsstatus har en ”indre” selv-definisjon, fordi de har utforsket muligheter, og blitt trygge på seg selv (Marcia, 1967). I motsetning til dette, så kan man anta at personer med ”lavere” identitetsstatus har en mer ”ytre” selv-definisjon, og i større grad er avhengig av anerkjennelse fra andre (Marcia, 1967). Ut fra denne modellen så vil derfor personer med ”høyere” identitetsstatus (achievement og moratorium), ha høyere selvfølelse, enn personer med ”lavere” identitetsstatus (foreclosure, diffusion).

Man kan også tenke seg en annen plausibel forklaringsmodell, der angst, selvfølelse, og behovet for tilhørighet, er relatert til identitetsstatus. Baumeister og Leary (1995) er blant

dem som mener at mennesket er et vesen med grunnleggende behov for tilhørighet, at tilhørighet bidrar til høy selvfølelse, og at dersom behovet for tilhørighet ikke blir møtt, så vil konsekvensen være angst. Videre så mener de at to kriterier må oppfylles for at behovet for tilhørighet skal bli møtt. Det første kriteriet er at man har positive frekvente interaksjoner med noen få personer. Det andre kriteriet er at disse interaksjonene skjer i temporalt stabile, og vedvarende rammeverk, der begge parter er opptatt av den andres velbefinnende (Baumeister & Leary, 1995). Det vil med andre ord være mindre tilfredsstillende, og føre til lavere selvfølelse, å ha kontakt med mange forskjellige personer innen et tidsrom, enn det vil være å ha kontakt med noen få. Det vil også være lite tilfredsstillende, og føre til lavere selvfølelse, dersom man føler tilhørighet til noen få personer, hvis man ikke har relativt frekvent kontakt.

Marcia (1970) har selv vært inne på en lignende potensiell forklaringsmodell, for å forklare et funn av lave angstskårer og høy selvfølelse blant kvinner i foreclosure. Han foreslo at kanskje var samfunnet i USA av en slik art på slutten av 1960-tallet, og begynnelsen av 1970-tallet, at det for kvinner var mer adaptivt å leve opp til forventningene til samfunnet- og familien hun tilhørte, enn å teste ut alternativer. Ved å leve opp til disse forventningene, så fikk kvinnene anerkjennelse og aksept, noe som igjen bidro til høy selvfølelse.

Ut fra denne andre forklaringsmodellen, så kan man derfor anta at personer som tilhører små, stabile, og vedvarende nettverk av personer, kjennetegnet av at medlemmene har gjensidig omtanke for hverandre, vil ha høyere selvfølelse, enn personer uten slike nettverk. Ser man den overnevnte forklaringsmodellen i sammenheng med identitetsstatusparadigmet, så kan man anta at personer som har forpliktet seg, også har forpliktet seg i relasjoner, på en slik måte at de føler en tilhørighet. Personer som har forpliktet seg (achievement og foreclosure), vil derfor ha høyere selvfølelse, enn personer som ikke har forpliktet seg (moratorium og diffusion). Meta-analysen i dette studiet vil være eksplorerende i undersøkelsen av de overnevnte forklaringsmodellene.

Metode

Forberedelser til studie 1

Blant studiene i hoveddatabasen var det 15 artikler og 20 doktoravhandlinger som omhandlet både identitetsstatus og selvfølelse. Av disse ble 9 studier ekskludert fordi de ikke inneholdt nok data til å regne ut effektstørrelser, 3 studier ble ekskludert fordi de ikke inneholdt kompatibel statistisk informasjon i forhold til de andre studiene i analysen, og 5 studier ble ekskludert fordi de inneholdt relaterte men ikke kompatible konstrukt. Dette ga et

endelig utvalg på 18 studier. Tabell 1 gir en beskrivelse av hvilke studier som ble inkludert i studie 1, og Tabell 2 gir en beskrivelse av de ekskluderte studiene.

< Sett inn Tabell 1 her >

< Sett inn Tabell 2 her >

Instrumenter og metoder for måling av de uavhengige variablene i utvalget til studie1

De uavhengige variablene, identitetsstatusene, ble målt ved hjelp av instrumentene og metodene som ble beskrevet i innledningen; det vil si en versjon av OM-EIS eller en versjon av et identitetsstatus intervju.

Instrumenter og metoder for måling av de avhengige variablene i utvalget til studie1

De 18 studiene som utgjorde det endelige utvalget til studie1, inneholdt til sammen fire forskjellige selvutfyllingsskjema som målte selvfølelse.

Av de 18 studiene i utvalget, så benyttet 12 studier Rosenberg Self-esteem Scale (SES) (1965, som ref i Hatcher, 2007). Dette er et måleinstrument som man antar måler en global dimensjon av selvfølelse (Hatcher, 2007) ved hjelp av ti items. Instrumentet finnes i flere versjoner, og på hvert av itemene skal man derfor enten skal krysse av på en firepunkts-skala fra ”svært enig” til ”svært uenig”, eller på en fempunkts-skala fra ”helt galt” til ”helt riktig”. Studiene har også benyttet litt forskjellige prosedyrer for å regne ut totalskåre. Noen studier har kollapset itemene til seks skala-items, slik at mulige skårer blir liggende mellom 0 og 6 (f.eks. Fannin, 1979). Andre har kommet frem til totalskåren ved å reversere de fem negativt formulerte itemene, og summere dem med de fem positivt formulerte itemene. På denne måten vil høy totalskåre, indikere høy selvfølelse (f.eks. Jones, Akers & White, 1994).

Av de resterende 6 studiene i utvalget, så benyttet 4 av dem Coopersmith Self-esteem Inventory (SEI; 1989, som ref i Bolton, 2003). Dette er et måleinstrument med flere dimensjoner, som antas å måle en persons holdninger mot seg selv i personlige-, sosiale-, familiære- og akademiske erfaringsområder (Bolton, 2003). SEI inneholder 25 utsagn/ items, der man på hvert item skal angi om ”dette er likt meg” eller ”dette er ulikt meg”. Totalskåren telles opp, og er en indikasjon på global selvfølelse.

De 2 siste studiene i utvalget benyttet deCharms og Rosenbaum sin Self-esteem Scale (1960). Dette instrumentet inneholder 5 positive og 5 negative utsagn, om selv-verdi og selvsikkerhet. Deltakeren skal på en skala med syv punkter angi grad av enighet med disse

utsagnene. Totalskåren regnes ut ved at de negative itemene reverseres, og skårene på hvert item summeres opp. Dette gir en minimum skåre på 10p og en maksimum skåre på 70p.

Prosedyre ved analysene til studie 1

Det ble gjort to separate analyser i denne studien. En analyse ble gjort for studier som benyttet en versjon av OM-EIS, og som derfor rapporterte korrelasjoner mellom identitetsstatus og selvfølelse. Den andre analysen ble gjort for studier som rapporterte hver av identitetsstatusenes gjennomsnitt på mål av selvfølelse, samt standardavvik og utvalgsstørrelse.

Resultater studie 1

Egenskaper ved utvalget

Det endelige utvalget som inkluderte 18 studier, besto av 7 artikler og 11 doktorgradsavhandlinger. Gjennomsnittlig publikasjonsår var 1986 ($SD = 6,6$), og over de 12 studiene som rapporterte gjennomsnittsalder så var gjennomsnittsalderen på deltakerne 16.14 år ($SD = 12.45$). Den totale utvalgsstørrelsen var på 4208 personer. I de 16 studiene som rapporterte andel av kjønn, så var det 1943 personer menn og 2026 personer var kvinner. De enkelte studiene som inngikk i meta-analysen er beskrevet i Tabell 1.

Identitetsstatus og selvfølelse: korrelasjonelle data

Syv studier rapporterte korrelasjoner mellom identitetsstatus og selvfølelse Tabell 3 viser gjennomsnittlig korrelasjon mellom hver av de fire identitetsstatusene og selvfølelse. Alle korrelasjonene varierte fra små til moderate i størrelse. Dette i følge Cohens kriterier (1988), der en korrelasjon på .30 betraktes som moderat og 0.10 som liten. Ingen av de beregnede konfidensintervallene inneholdt null, og dette indikerer at alle de gjennomsnittlige korrelasjonene er signifikant forskjellig fra null for samtlige statuser. Variasjonen mellom studier er signifikantstestet ved hjelp av en heterogenitetstest (Q-test), og alle var signifikante. Dette innebærer at studiene ikke er homogene, eller sagt på en litt annen måte; at det er signifikant variasjon mellom korrelasjonene fra de ulike studiene. Siden antallet studier er relativt lavt, så vil slik signifikant variasjon være tilnærmet forventet.

Achievement er den eneste statusen som har en positiv samvariasjon med selvfølelse. Dette innebærer at jo høyere skårer personene har på achievement, desto høyere selvfølelse har de. Dette står i motsetning til de andre statusene, der korrelasjonen var negativ og noe lavere i absoluttverdi.

< Sett inn Tabell 3 her >

Identitetsstatus og selvfølelse: kategoriske data

Elleve studier rapporterte gjennomsnittlige skårer på selvfølelse for hver identitetsstatus (se Tabell 1 for hvile studier som inngikk i meta-analysen). Tabell 4 viser meta-analyse resultater for gjennomsnittlige forskjeller i selvfølelse mellom de ulike identitetsstatusene. I disse analysene uttrykkes effektstørrelsen, eller den vektete gjennomsnittlige forskjellen, i Hedges g . Formelen for Hedges $g = (M_1 - M_2)/SD_{pooled}$, det vil si det aggregerte gjennomsnittet for én gruppe, subtrahert med det aggregerte gjennomsnittet for en annen gruppe, delt på det aggregerte standardavviket for begge gruppene. Effektstørrelsene er generelt små til moderate i størrelse, ifølge Cohens kriterier (1988). En effektstørrelse for forskjell i vektete gjennomsnitt på mindre enn .20, betegnes i følge disse kriteriene som liten, en moderat effektstørrelse er på .50, mens en stor effektstørrelse er på .80 (Cohen, 1988). Heterogenitetstestene (Q-test) for tre av de seks sammenligningene, indikerte signifikante variasjoner mellom differanse- skårene fra de ulike studiene. På grunn av det relativt lave antallet studier ble det imidlertid ikke gjort forsøk på finne moderatorvariabler.

Sammenligningene mellom: achievement og moratorium, achievement og foreclosure, moratorium og foreclosure, og moratorium og diffusion ga lave effektstørrelser, Hedges, for forskjellen i selvfølelse mellom statusene. Effektstørrelsen fra sammenligningen mellom achievement og foreclosure, var spesielt lav (.00), og viste at det var ingen forskjeller i selvfølelse mellom disse statusene. De lave effektstørrelsene, og det faktum at konfidensintervallene for disse sammenligningene inkluderte null, tyder på at forskjellen i selvfølelse mellom de ulike statusene ikke kunne skilles signifikant fra null; sagt på en annen måte: det var ingen signifikante forskjeller i selvfølelse mellom statusene i de overnevnte sammenligningene.

Den vektete gjennomsnittlige effektstørrelsen, for forskjellen i selvfølelse mellom achievement og diffusion var på .40. I følge Cohens kriterier (1988), så er dette en effektstørrelse som er liten til middels stor. Videre så viser konfidensintervallet at den gjennomsnittlige effektstørrelsen er signifikant forskjellig fra null. Det er derfor en signifikant forskjell i selvfølelse mellom achievement og diffusion.

Den vektete gjennomsnittlige effektstørrelsen, for forskjellen i selvfølelse mellom foreclosure og diffusion var på .31. Konfidensintervallet viser også at den gjennomsnittlige

effektstørrelsen er signifikant forskjellig fra null. Det er derfor en signifikant forskjell i selvfølelse mellom foreclosure og diffusion.

< Sett inn Tabell 4 her >

Diskusjon

Meta-analyse resultatene: korrelasjonelle data

Resultatene fra meta-analysen av korrelasjonelle data, ga signifikante heterogenitetstester (Q-tester) for hver status. Det var derfor signifikant variasjon blant korrelasjonene fra de ulike studiene, innen de enkelte statusene. I meta-analyser med større datagrunnlag, leter man vanligvis etter moderator variabler for å forsøke å forklare denne variansen. Ved denne analysen er det imidlertid ikke tilstrekkelig mange studier til at slike undersøkelser vil være mulige. Dette utelukker likevel ikke at flere variabler kan modere forholdet mellom identitetsstatus og selvfølelse.

Resultatene viste videre signifikante små til middels store gjennomsnittlige korrelasjoner, mellom de ulike statusene og selvfølelse. Siden heterogenitetstestene viste at det var signifikant variasjon mellom korrelasjonene fra de ulike studiene, så må imidlertid resultatene tolkes med forsiktighet. Med dette forbeholdet tatt i betraktning, så synes det likevel ikke å være noen utpreget sterk samvariasjon mellom skårer på de ulike identitetsstatusene og skårer på selvfølelse. Unntaket er korrelasjonen mellom selvfølelse og achievement. Dette var den eneste samvariasjonen som var positiv, og som kunne sies å være av middels størrelse.

Meta-analyse resultatene: kategoriske data

Resultatene fra meta-analysen med kategoriske data, ga signifikante heterogenitetstester (Q-tester) for tre av sammenligningene. Det var derfor signifikant variasjon blant dataene fra de ulike studiene, i tre av sammenligningene. Siden antallet studier er relativt lavt, så vil signifikant variasjon være tilnærmet forventet. Som overnevnt så forsøker man vanligvis å lete etter moderator variabler i slike situasjoner, men på samme måte som i analysen over, så er det heller ikke tilstrekkelig mange studier i denne analysen, til at slike undersøkelser vil være relevante. Resultatene fra sammenligningene med signifikant heterogenitet bør likevel tolkes med forsiktighet.

Resultatene fra sammenligningene viste videre at med to unntak, så var det i følge Cohens (1988) kriterier, lave vektete gjennomsnitts forskjeller mellom statusenes skårer på

selvfølelse. Unntakene var sammenligningene mellom achievement og diffusion, og mellom foreclosure og diffusion, som ga små til moderat store effektstørrelser. I tråd med dette resultatet, så var også den vektete gjennomsnittlige forskjellen mellom achievement og foreclosure tilnærmet lik null. Med andre ord, så synes personer i achievement og foreclosure å skåre tilnærmet likt på målinger av selvfølelse.

Disse meta-analysene finner forskjellen mellom to statusers vektete gjennomsnitt på selvfølelse, og de gir derfor ikke noe tallmessig uttrykk for den enkelte statusens gjennomsnitt på selvfølelse. Ved å undersøke alle sammenligningene kan man likevel gjøre en tentativ bedømming av ”rangeringen” mellom statusene. De to sammenligningene som viste signifikante forskjeller mellom statusene, var mellom achievement og diffusion, og mellom foreclosure og diffusion. Som tidligere nevnt så var det ikke signifikant forskjell mellom achievement og foreclosure sine skårer på selvfølelse. Ut fra en overordnet tolkning av alle sammenligningene, så kan det se ut som om achievement og foreclosure er de statusene som skårer høyest på selvfølelse. Personer i diffusion ser ut til å skåre lavest på selvfølelse. Det kan derfor se ut til at sammenligningene mellom achievement og foreclosure på den ene siden, og diffusion på den andre, er de sammenligningene der statusene med ytterpunktene av selvfølelsskårer blir satt opp mot hverandre. Støtte for denne hypotesen finner man i tendensene blant de andre sammenligningene. For eksempel så viser sammenligningen mellom foreclosure og moratorium, at foreclosure skårer høyere på selvfølelse enn moratorium, selv om denne sammenligningen ikke er signifikant. Videre så er det også en svært liten forskjell mellom moratorium og diffusion sine vektete gjennomsnittlige skårer på selvfølelse. Det er likevel viktig å understreke at dette mønsteret er tendenser. En årsak til dette, er i tillegg til ikke-signifikante sammenligninger, at heterogenitetstestene for sammenligningene mellom achievement og diffusion, og foreclosure og diffusion, var signifikant. Det kan derfor ikke utelukkes at ulike variabler modererer forholdet mellom skårer på selvfølelse og identitetsstatus, i disse sammenligningene.

Tolkning av resultatene i forhold til forklaringsmodellene av sammenhengen mellom selvfølelse og identitetsstatus

I innledningen til denne studien ble to plausible forklaringsmodeller for sammenhengen mellom identitetsstatus og selvfølelse skissert. Av disse forklaringsmodellene, så synes resultatene fra korrelasjonene i størst grad å støtte opp under den første forklaringsmodellen. Resultatene fra de kategoriske dataene synes på sin side å støtte opp under den andre forklaringsmodellen.

Det er imidlertid ikke uproblematisk å sammenligne resultatene fra disse analysene. Grunnlaget for analysene ved de korrelasjonelle dataene, stammer fra et spørreskjema (en av versjonene av OM-EIS; se Adams, 1998) som måler en persons skårer på *alle* statusene, i tillegg til et spørreskjema som måler selvfølelse. På denne måten, så kan statusene ses på som dimensjoner ved identiteten. For hver enkelt statusdimensjon, så blir skårene fra testleddene som måler identitetsstatusen, korrelert med skårene på selvfølelse, og disse korrelasjonene har igjen blitt aggregert i meta-analysen. Grunnlaget for analysene ved de kategoriske dataene, har som oftest et utgangspunkt i et identitetsstatusintervju, der deltakerne har blitt kategorisert inn i en av de fire identitetsstatusene, ved hjelp av ulike prosedyrer. Deretter har gjennomsnittsskårene på selvfølelse til personer som "tilhører" ulike statuser, blitt sammenlignet i meta-analysen. Slik at disse analysene av de forskjellige dataene betegner litt forskjellige forhold mellom selvfølelse og identitetsstatus, og bør tolkes separat.

De gjennomsnittlige korrelasjonene viste at den "identitetsstatus-dimensjonen" som korrelerte positivt med selvfølelse, var achievement. Den gjennomsnittlige korrelasjonen var ifølge Cohens kriterier moderat og signifikant forskjellig fra null. Dersom den første forklaringsmodellen skulle fått full støtte, så skulle i tillegg moratorium hatt en positiv korrelasjon med selvfølelse. Resultatene viste derimot at moratorium, og de andre statusene, korrelerte *negativt* med selvfølelse. Dette innebærer at jo høyere skåre personer har på disse dimensjonene av identitet, desto lavere skårer de på selvfølelse. Det er uklart hvordan dette resultatet kan fortolkes i forhold til identitetssteorien. Videre kan det heller ikke utelukkes at utformingen av OM-EIS, og bruken av råskårer fremfor totalskårer, kan ha påvirket resultatene.

En potensiell forklaring på de korrelasjonelle resultatene kunne kanskje vært at dersom man er usikker på hvilken vei livet vil ta, så vil man være usikker på seg selv, noe som igjen kunne føre til negative følelser overfor seg selv. Resultatene fra denne analysen gir imidlertid ikke full støtte til en slik forklaringsmodell, siden foreclosure, som er assosiert med stabilitet og forpliktelse, også var negativt korrelert med selvfølelse.

Resultatene fra de kategoriske dataene synes som tidligere nevnt, å støtte opp under den andre forklaringsmodellen for selvfølelse. Denne forklaringsmodellen antok en sammenheng mellom selvfølelse, angst, tilhørighet og identitetsstatus, og var relatert til Baumeister og Learys (1995) arbeider. Modellen antok at identitetsstatusene med høye interpersonlige forpliktelser (achievement og foreclosure) ville skåre høyere på selvfølelse, enn identitetsstatuser med lavere interpersonlige forpliktelser (moratorium og diffusion), og at dette forholdet ble moderert av behovet for tilhørighet. I disse analysene var det imidlertid for

få studier til å kunne undersøke effekten av eventuelle moderator variabler. Analysene var likevel i tråd med forklaringsmodellen på flere punkter. For det første, så viste analysene at det var tilnærmet ingen forskjell i selvfølelse mellom de statusene som hadde høye interpersonlige forpliktelser, det vil si achievement og foreclosure. Videre så viste analysene at de to sammenligningene som viste signifikant forskjell mellom statusene var mellom achievement og diffusion, og mellom foreclosure og diffusion; det vil si mellom en status med høy interpersonlig forpliktelse og en status med lav interpersonlig forpliktelse. Siden det ikke var forskjell i skårene mellom achievement og foreclosure, så syntes disse sammenligningene å inneholde ytterpunktene av skårene på selvfølelse. I tillegg til dette, så viste resultatene at det var svært liten forskjell mellom de vektete gjennomsnittene for selvfølelse mellom moratorium og diffusion; det vil si de statusene som forklaringsmodellen antok hadde lavere interpersonlige forpliktelser.

På et overordnet nivå, gir resultatene fra denne studien indikasjoner på at de enkelte identitetsstatusenes skårer på selvfølelse ikke ligger på et kontinuum. Sagt på en annen måte; resultatene viser ikke en gradvis økning i skårer på selvfølelse fra den antatt "laveste" identitetsstatusen diffusion til den antatt "høyeste" identitetsstatusen achievement. Dette vil bli diskutert i nærmere i den avsluttende diskusjonsdelen.

Begrensninger ved resultatene

På samme måte som de fleste andre metoder, så har også meta-analyse sine svakheter. Som illustrert i innledningen så består meta-analytiske studier av en rekke trinn, helt fra problemstillingen formuleres, via blant annet beslutninger om inklusjon og eksklusjon, og til valg av analysemodell. Ved hvert av disse trinnene, så må skjønsmessige vurderinger gjøres, noe som kan føre til at to meta-analyser av de samme temaene kan gi forskjellige resultater (Streiner, 2005). Videre så er også tolkningen av resultatene et skjønsmessig anliggende, og kan bidra til divergens mellom meta-analytiske studier av de samme temaene (Streiner, 2005). Konsekvensene av dette er ikke at resultatene fra slike studier umiddelbart er feilaktige, for i de fleste tilfeller så finnes det gode argumenter for de ulike beslutningene som blir tatt. Likevel så bidrar disse egenskapene ved meta-analyse til at det er viktig å dokumentere beslutningene som tas underveis, som illustrert i innledningen til denne oppgaven, slik at resultatene kan etterprøves (Streiner, 2005; Lipsey & Wilson, 2000).

Siden studiene med korrelasjonelle data, og kategoriske data ble analysert hver for seg, så ble utvalget for hver av analysene relativt små. Dette er noe som potensielt kan gi lav økologisk validitet, og som gjør det vanskelig å generalisere ut fra resultatene.

Studiene som inngikk i analysene hadde benyttet minimum tre forskjellige typer måleinstrument for de uavhengige variablene, og tre forskjellige måleinstrument for de avhengige variablene. Det er derfor ikke utenkelig at bias knyttet til måleinstrumentene, kan ha bidratt til heterogenitet, og påvirket resultatene.

Heterogenitetstestene (Q-testene) viste at det var signifikant heterogenitet blant alle korrelasjonene mellom identitetsstatus og selvfølelse, og blant effektstørrelsene i tre av sammenligningene mellom identitetsstatusenes gjennomsnittlige skårer på selvfølelse. Generelt så tyder dette på at identitetsstatusenes skårer på selvfølelse inneholdt stor variabilitet. To av de sammenligningene med kategoriske data, sammenligningene mellom achievement og diffusion, og mellom foreclosure og diffusion, viste imidlertid en differanse som var signifikant forskjellig fra null, til tross for heterogeniteten. Resultatet av sammenligningene var også i tråd med forklaringsmodellen som antok at "tilhørighet" var en modererende variabel, og det er derfor ikke sikkert at en moderator variabel ville ha påvirket resultatene i en annen retning. På grunn av det lave antallet studier, så ble likevel ikke moderator variabler undersøkt, og det er derfor grunn til å være forsiktig med å generalisere ut fra disse resultatene.

Videre forskning

Til tross for endel forskning på forskjeller i selvfølelse mellom identitetsstatusene, så vil det være interessant å undersøke sammenhengen mellom identitetsstatus og selvfølelse i nærmere detalj, blant annet ved å undersøke potensielle moderator variabler som foreksempel "tilhørighet". Teorier om selvfølelse peker også på at kanskje er det finnes flere former for selvfølelse (eksempelvis disposisjonell versus situasjonell selvfølelse jamfør The Sociometer Hypothesis; Leary, 2003), og det vil derfor være interessant å undersøke om det finnes mønstre av ulike former for selvfølelse over de ulike identitetsstatusene.

Konklusjon

Den herværende studien undersøkte ved hjelp av meta-analyse korrelasjonelle og kategoriske data for sammenhengen mellom identitetsstatus og selvfølelse. Resultatene fra de korrelasjonelle studiene var ikke entydig i tråd med noen av forklaringsmodellene for sammenhengen mellom selvfølelse og identitetsstatus. Resultatene fra de kategoriske dataene var i tråd med den andre forklaringsmodellen, som betegnet interpersonlig forpliktelse og tilhørighet som avgjørende for selvfølelsen. Resultatene fra denne studien, sammen med tidligere studier, pekte også på at det ikke er en konsekvent lineær sammenheng mellom

identitetsstaus, og skårer på selvfølelse. Dette bidrar til at man kan stille spørsmålstegn ved paradigmets antakelse om identitetsstatusenes innbyrdes organisering på et kontinuum, noe som vil bli ytterligere diskutert i den generelle avsluttende diskusjonen.

Studie 2: En meta-analyse av identitetsstatus i relasjon til autoritarianisme

Bakgrunn og utvikling av autoritarianisme begrepet

Autoritarianisme har blitt studert både på individ og gruppe-nivå innen flere av de sosialvitenskapelige fagfeltene de siste 60 årene, og da særlig i sammenheng med fordommer og rasisme (Duckitt et al., 2002). Som forskningsobjekt for slike forskjellige retninger, så er imidlertid "autoritarianisme" et vanskelig begrep å definere. Altemeyer (2004), som har forsket på autoritarianisme siden slutten av 1970 tallet, definerer imidlertid *autoritære personer* som: a) relativt underdanige i møte med personer som de anser er etablerte autoriteter, b) aggressive, dersom de har en forståelse av at autoriteter bifaller aggressivitet, og c) konvensjonelle. The Penguin Dictionary of Psychology (2001) har en liknende definisjon, men føyer også til at slike personer ønsker underdanighet av personer de er autoriteter over. Ut fra disse definisjonene ser det dermed ut til at autoritarianisme-begrepet har to "poler"; autoritær underkastelse versus autoritær dominans. Duriez og Soenens (2006) og Altemeyer (1998; som ref i Duriez & Soenens, 2006) med flere, mener man må skille mellom disse "polene", og antyder at de kan ha ulike opprinnelser, noe jeg skal komme tilbake til.

Autoritarianisme begrepet har utviklet seg i takt med samfunnets *zeitgeist*, og det har blitt målt på flere forskjellige måter. Samfunnsvitenskapenes interesse for autoritarianismekonstruktet begynte med at Adorno, Frenkel-Brunswik, Levinson og Sanford introduserte "den autoritære personlighet" i 1950. Som medlemmer av the Frankfurt Institute of Social Research i Tyskland, dannet Adorno og Frenkel-Brunswik et grunnlag for konstruktet allerede på 1920- og 1930- tallet, med store spørreundersøkelser om politiske holdninger og sosioøkonomiske variabler. På grunn av 2. verdenskrig flyktet de til USA, der de fortsatte sitt arbeid sammen med de overnevnte medforfatterne. På bakgrunn av dette arbeidet, med erfaringer med nazismen på nært hold, og med et utgangspunkt i psykodynamisk teori, samt Marx's arbeid, så hevdet Adorno et al. at den autoritære personligheten var en konsekvens av oppdragelse i barndommen. Denne personligheten ble karakterisert av blant annet etnosentrisme, konservatisme, og med et potensiale for utøvelse av fascisme (Adorno et al., 1950).

På bakgrunn av undersøkelsene og teorien om autoritarianisme, utviklet Adorno et al. The California Facism Scale (Adorno et al, 1950). Denne scalaen tok for seg ni områder relatert til autoritarianisme: konvensjonalitet; autoritær underdanighet; autoritær aggresjon;

skeptisisme; fordommer og stereotypisering; styrke og ”tøffhet”; destruktivitet og kynisme; projektivitet; og overdrevent beskjeftigelse med seksuelle problemstillinger.

Verken skalaen eller teorien passerte ubemerket, og i løpet av årene som har gått siden Adorno et al. presenterte sitt arbeid, har både skalaen og teorien blitt kraftig debattert (Rosier & Willig, 2002). Debattantene har vært uenige om hvorvidt autoritarianisme er en personlighetsdimensjon, et trekk, en egenskap ved en identitetstil, eller et uttrykk for holdninger og verdier (Duriez & Soenens, 2006). Debatten foregikk, og foregår, mellom ulike tradisjoner innenfor psykologien, og debattantene varierer på hvilke områder de er enige/uenige. Videre kan debatten ses på som en del av en større prinsipiell diskusjon, der sentrale problemstillinger er hvorvidt en relativt stabil egenskap ved en person utgjør en personlighetskarakteristikk, og hvorvidt en identitetsstil er noe annet enn personlighet (se f.eks. oppsummering av diskusjon i Duriez & Soenens, 2006). Sterkere fokus på metode innen de samfunnsvitenskapelige fagene i etterkrigstiden, bidro også til at Adorno et al. mottok kritikk for de psykometriske egenskapene ved skalaen. Noe som igjen førte til at forskningen på autoritarianisme tilnæringsvis stagnerte på begynnelsen av 1980-tallet (Rosier & Willig, 2002).

Selv om Adorno et al. mottok mye kritikk for sitt arbeid, videreførte Altemeyer (1981, som ref i Rosier & Willig, 2002; eller Duriez & Soenens, 2006) forskningen på autoritarianisme. Til forskjell fra Adorno et al.s personlighetsteori, så betraktet Altemeyer autoritarianisme som holdninger tilegnet etter modellæringsprinsipper, beskrevet av Bandura (Rosier & Willig, 2002). Videre så reduserte Altemeyer antallet områder relatert til konstruktet, og utviklet Right-Wing Authoritarianism (RWA) Scale for å måle autoritær aggresjon, autoritær underdanighet, og konvensjonalisme (1981; som ref i Altemeyer, 2004). Sammenlignet med the California F-scale, forbedret også Altemeyer de psykometriske egenskapene, blant annet ved at halvparten av itemene er reversert (Rosier & Willig, 2002).

Altemeyers RWA- skala har også vært sterkt debattert. Èn innvending har vært at den ikke måler autoritær dominans, en innvending som i økende grad ble aktualisert av oppkomsten av nynazistiske grupper på 1990-tallet (Rosier & Willig). Pratto et al. har imidlertid utviklet en skala som måler nettopp dette, nemlig The Social Dominance Orientation (SDO) Scale (1994; som ref i Duriez & Soenens, 2006). Mer konkret så angir the SDO-Scale i hvilken grad man er tilhenger av at inn-gruppen dominerer ut-gruppen (Altemeyer, 2004). Med andre ord så synes RWA- og SDO skalaen tilsammen å dekke hele autoritarianisme begrepet slik det er definert overfor. Av gruppen som skårer høy på skalaene, så skårer personene i de fleste tilfellene *enten* høyt på RWA, *eller* høyt på SDO. I

undersøkelser som er gjort (Canada), så skårer likevel mellom 5 og 10% av deltakere høyt på *begge* skalaene (Altemeyer, 2004).

De siste 10-15 årene har det blitt utviklet en rekke andre skalaer for å måle autoritarianisme-konstruktet, for eksempel Altemeyers Left Wing Authoritarianism (LWA) scale (1996; som ref i Van Hiel et al, 2007), Van Hiels Aggression-Submission Authoritarianism scale (AS; 2006, som ref i Van Hiel et al., 2007), og Feldmans Social Conformity versus Autonomy scale (SCA; 2003, som ref i Van Hiel et al, 2007). Debatten rundt autoritarianisme begrepet synes derfor ikke å stilne med det første. Kanskje er begrepet atter aktualisert av den verdensomspennende, og tilsynelatende overhengende trusselen om terrorisme?

Autoritarianisme og identitetsstatus

På tross av liten støtte for barndommen som formende fase, er det fremdeles noen som mener autoritarianisme er en del av personligheten, (Duriez & Soenens, 2006). Kommentatorer har dog påpekt at leddene på autoritarianisme-skalaene egentlig bare måler de sosiale overbevisningene ved en ideologisk natur, som ikke utvikles før mye senere i ungdomsårene (f.eks. Duckitt, 2001; Guimond et al., 2003, som ref i Duriez & Soenens, 2006).

Uavhengig av hvorvidt autoritarianisme begrepet måler personlighet eller holdninger og verdier, så er det et faktum at endel tidligere studier har funnet at statusen foreclosure skårer høyere på California F-scale, enn de andre statusene (se f.eks. Marcia, 1965; Marcia, 1967; Marcia & Friedman, 1970). Disse funnene er i tråd med den teoretiske beskrivelsen av foreclosure statusen; det vil si personer som har forpliktet seg til holdninger og verdier de har adoptert av signifikante andre/autoriteter, for eksempel foreldrene, uten noen nevneverdig utforskning på egen hånd (Marcia, 1966). Videre så antyder Marcia (1966) at foreclosure personer er preget av en viss rigiditet, noe som også kan være i tråd med stereotypiseringen og det konvensjonelle aspektet av autoritarianisme skalaen (Greiner, 1990).

I den grad man har undersøkt sammenhengen mellom identitetsstatus og autoritarianisme, så har studiene i størst grad benyttet California F-scale som måleinstrument. Av de 14 studiene som ser på sammenhengen mellom autoritarianisme og identitetsstatus, i databasen som er grunnlaget for denne oppgaven (Martinussen & Kroger, 2005, upubliserte rådata), så var kun ett studie gjort ved hjelp av et annet måleinstrument på autoritarianisme (Weiss, 1984). Studie 2 i denne oppgaven vil derfor kun se på sammenhengen mellom identitetsstatus og skårer på California F-scale.

Målet med denne studien er å undersøke hvorvidt personer i foreclosure-statusen i Marcias (1966) paradigme, skårer gjennomsnittlig høyere på California F-scale, enn personer i de andre statusene. Det er ingen teoretisk begrunnelse for å anta andre mønster mellom ulike identitetsstatuser og skårer på California F-scale. Likevel vil forskjeller i skårer på California F scale bli undersøkt mellom alle identitetsstatusene. Undersøkelsen ble utført ved hjelp av meta-analyse.

Hypotese

Personer i foreclosure statusen vil skåre signifikant høyere på California F-scale enn personer i de andre statusene, mens det er ingen forskjeller mellom identitetsstatusenes skårer på autoritarianisme for de øvrige statusene

Metode

Utvelgelse og koding av studier til meta-analysen

Studie 2, har hentet dataene fra den samme hoveddatabasen som studie 1. Innhenting og koding av studiene har derfor foregått på samme måte som beskrevet i innledningen.

Forberedelser til studie 2

Av studiene i hoveddatabasen var det 7 artikler og 6 doktoravhandlinger som omhandlet både identitetsstatus og autoritarianisme. Av disse ble 2 studier ekskludert fordi de ikke inneholdt kompatibel statistisk informasjon i forhold til de andre studiene i analysen, og 2 studier ble ekskludert fordi de inneholdt relaterte men ikke helt kompatible konstrukt. Dette ga et endelig utvalg på 9 studier. Tabell 5 gir en beskrivelse av hvilke studier som ble inkludert i studie 2, og Tabell 6 gir en beskrivelse av de ekskluderte studiene.

< Sett inn Tabell 5 her >

< Sett inn Tabell 6 her >

Instrumenter og metoder for måling av de uavhengige variablene til utvalget til studie2

Det endelige utvalget til studie 2 benyttet de samme instrumentene og metodene for måling av de uavhengige variablene, identitetsstatusene, som beskrevet i innledningen.

Måleinstrumentet for måling av den avhengige variabelen til utvalget til studie 2

Alle de 9 studiene i det endelige utvalget til studie 2 benyttet California Facism Scale som måleinstrument. Denne scalaen måler 9 områder relatert til autoritarianisme: konvensjonalitet; autoritær underdanighet; autoritær aggresjon; skeptisisme; fordommer og stereotypisering; styrke og ”tøffhet”; destruktivitet og kynisme; proaktivitet; og overdrevent beskjeftigelse med seksuelle problemstillinger (Adorno, 1950). California F-scale finnes i flere utgaver, og utgaver med både 20 og 30 items har blitt benyttet i utvalget til denne meta-analysen. Noen studier har også kun brukt subskalaene for konformitet og underdanighet. Felles for de ulike versjonene, er at hvert av itemene er utformet som utsagn, der man skal angi grad av enighet på en skala fra -3 til +3. Ved utregning av en totalskåre, så konverteres skårene på hvert av itemene til en skåre mellom 1 og 7, og summeres over alle itemene.

*Resultater studie 2**Egenskaper ved utvalget*

Det endelige utvalget med 9 studier, besto av 4 artikler, og 5 doktorgradsavhandlinger. Gjennomsnittlig publikasjonsår var 1976 ($SD = 7.9$), og over de 3 studiene som rapporterte gjennomsnittsalder så var gjennomsnittsalderen 21.32 år ($SD = 3.4$). Den totale utvalgsstørrelsen var på 861 personer. I de studiene som rapporterte andel av kjønn, så var 418 personer menn og 443 personer var kvinner. Utvalgs karakteristika for de enkelte studiene er beskrevet i Tabell 5.

Resultater fra meta-analysen

Tabell 7 viser meta-analyse resultater for gjennomsnittlige forskjeller i skårer på autoritarianisme mellom de ulike identitetsstatusene. På samme måte som i studie 1 så ble effektstørrelsen Hedges g valgt som uttrykk for denne forskjellen. Som man kan se ut fra tabellen, så varierer effektstørrelsene fra å være små til å kunne karakteriseres som store, sammenlignet med Cohens kriterier (1988). Heterogenitetstestene (Q-test) indikerte signifikante variasjoner mellom gjennomsnittsskårene fra de ulike studiene. På grunn av det relativt lave antallet studier ble det imidlertid ikke gjort forsøk på å finne moderatorvariabler.

< Sett inn Tabell 7 her >

Som i analysene med kategoriske data i Studie 1, så ble Hedges g benyttet som effektstørrelse. Sammenligningene av mellom achievement og moratorium, achievement og diffusion, og moratorium og diffusion ga relativt lave effektstørrelser, for forskjellen i skårer på autoritarianisme mellom statusene. De lave effektstørrelsene, og det faktum at konfidensintervallene for disse sammenligningene inkluderte 0, tyder på at det ikke var en signifikant forskjell i autoritarianisme mellom disse statusene.

Den vektete gjennomsnittlige effektstørrelsen, for forskjellen i skårer på autoritarianisme mellom achievement og foreclosure var på $-.78$. Dette er en stor effektstørrelse i følge Cohens kriterier (1988). Videre så viser konfidensintervallet at den gjennomsnittlige effektstørrelsen er signifikant forskjellig fra 0. Identitetsstatusen foreclosure er derfor assosiert med en signifikant høyere skåre på autoritarianisme, enn achievement.

Den vektete gjennomsnittlige effektstørrelsen, for forskjellen i skårer på autoritarianisme mellom moratorium og foreclosure var på $-.67$. Dette er en middels stor effektstørrelse i følge Cohens kriterier (1988). Konfidensintervallet viser også at den gjennomsnittlige effektstørrelsen er signifikant forskjellig fra 0. Identitetsstatusen foreclosure er derfor assosiert med en signifikant høyere skåre på autoritarianisme, enn moratorium.

Den vektete gjennomsnittlige effektstørrelsen, for forskjellen i skårer på autoritarianisme mellom foreclosure og diffusion var på $.42$. Dette er en liten til middels stor effektstørrelse i følge Cohens kriterier (1988). Konfidensintervallet viser også at den gjennomsnittlige effektstørrelsen er signifikant forskjellig fra 0. Identitetsstatusen foreclosure er derfor assosiert med en signifikant høyere skåre på autoritarianisme, enn diffusion.

Diskusjon

Meta-analyse resultatene i studie 2

Meta-analysene i studie 2 sammenlignet de ulike identitetsstatusenes skårer på autoritarianisme. Analysene forkastet null-hypotesen, og ga støtte til hypotesen om at personer i foreclosure statusen skårer signifikant høyere på California F-scale, enn de andre statusene. Dette er i tråd med tidligere konklusjoner. Videre så viser resultatene at sammenligningene mellom foreclosure og de andre statusene ga middels store til store effektstørrelser, i følge Cohens (1988) kriterier. Dette gir ytterligere støtte til antakelsen om at foreclosure skårer reelt høyere på autoritarianisme, målt ved California F- scale, enn de andre statusene.

De resterende sammenligningene viste ikke signifikante forskjeller mellom identitetsstatusene. Ut fra det overordnede mønsteret av forskjeller mellom statusene så synes

tendensene likevel å være, at med unntak for foreclosure, så er ”lavere” identitetsstatuser assosiert med høyere skårer på California F- scale.

Tolkning av resultatene i relasjon til identitetsstatusparadigmet

Som nevnt flere ganger tidligere i oppgaven, så bygde Marcia (1966) sin modell på Eriksons (1956) dimensjoner ”utforskning” og ”forpliktelse”. Hver av identitetsstatusene er derfor kjennetegnet av hver sin kombinasjon av disse dimensjonene. Med dette i tankene, så er det derfor teoretisk stringent at det nettopp er foreclosure-statusen, som skårer høyest på autoritarianisme. I følge Marcias (1966) paradigme, så er foreclosure-statusen kjennetegnet av forpliktelse til verdier og valg, uten å ha utforsket muligheter, og uten å ha opplevd noen krise. Oppfattningene til denne personen reflekterer derfor i stor grad oppfattningene til andre signifikante personer, i tillegg til at de er noe preget av rigiditet (Marcia, 1966). Med denne beskrivelsen i tankene, så vil det kanskje ikke være unaturlig at personer innen foreclosure kan skåre høyt på konstruktene: konvensjonalitet, autoritær underdanighet, skeptisisme og fordommer, og stereotypisering, ved California F scale.

Resultatene fra sammenligningene som inkluderte achievement og moratorium, er også i tråd med Marcia (1966) sin modell. Personer i disse statusene har utforsket, eller holder på å utforske, sine egne standpunkter i verdispørsmål. De vil derfor ikke følge autoriteter på samme måte som foreclosure, og sammenligningene tyder også på at dette er de to statusene som skårer lavest på California F-scale.

Resultatene fra sammenligningene som inkluderte diffusion er vanskeligere å tolke i sammenheng med identitetsstatusparadigmet. I følge Marcia er personer i diffusion kjennetegnet ved at de ikke har forpliktet seg, og at de både kan ha hatt, og ikke ha hatt, en periode med utforskning. På grunn av flyktigheten, og diffusjonen ved personer i denne identitetsstatusen, så vil ikke Marcia sin modell egentlig predikere forholdet mellom identitetsstatusen og skårer på autoritarianisme. Det er derfor vanskelig å bedømme hvorvidt funnene i denne studien er i tråd med identitetsstatusparadigmets beskrivelse av diffusion.

I og med at foreclosure faktisk skåret høyere på California F scale enn de andre statusene, så peker resultatene fra denne studien, på at det ikke er en lineær sammenheng mellom identitetsstatus, og skårer på en avhengig variabel. Dette bidrar til at man kan stille spørsmålstegn ved paradigmets antakelse om identitetsstatusenes plassering på et kontinuum.

Begrensninger ved resultatene

På grunn av det lave antallet av studier i det endelige utvalget, så ble ikke eventuelle moderator variabler undersøkt, til tross for signifikant heterogenitet mellom studiene i tre av sammenligningene. Dette gjør at resultatene bør tolkes med en viss forsiktighet.

Det er også viktig å påpeke, at dette var en meta-analyse av forskjeller mellom skårer på *California F scale* mellom de ulike statusene. California F scale antas å måle ni forskjellige områder som er *relatert* til autoritarianisme. Eksakt hvilke av disse områdene de enkelte statusene har høyest skåre på, det sier imidlertid ikke meta-analysene noe om. Resultatet fra denne meta-analysen er derfor ikke uten videre representativt for forholdet mellom identitetsstatusene, og skårer på autoritarianisme generelt.

Videre forskning

Denne studien undersøkte kun sammenhengen mellom identitetsstatusene og California F scale. For fremtiden så vil det derfor være interessant å undersøke hvorvidt det er en sammenheng mellom identitetsstatusene, og dagens definisjoner og måleinstrumenter for autoritarianisme, og hvorvidt resultatene skiller seg fra resultatene i den herværende studien. En annen spennende problemstilling ville være hvorvidt det er forskjeller mellom statusenes skårer på henholdsvis autoritær underkastelse, og autoritær dominans.

Konklusjon

Den herværende undersøkelsen fant støtte for hypotesen om at identitetsstatusen foreclosure skåret signifikant høyere på California F scale, enn de andre statusene. Videre så peker resultatene fra denne studien, sammen med tidligere studier, på at det ikke er en konsekvent lineær sammenheng mellom identitetsstatus, og skårer på en avhengig variabel. Dette bidrar til at man kan stille spørsmålsteget ved paradigmet antakelse om identitetsstatusenes plassering på et kontinuum, og vil bli diskutert videre i den avsluttende generelle konklusjonen.

Generell diskusjon

Denne hovedoppgaven var en del av et større arbeide med å meta-analysere empirisk forskning som er gjort på Marcias identitetsstatusparadigme, i relasjon til en rekke andre variabler. Målet for denne oppgaven var å undersøke sammenhengen mellom identitetsstatusene og variablene selvfølelse (Studie 1) og autoritarianisme (Studie2).

Til tross for et lavt antall studier i utvalgene til Studie 1 og Studie 2, så peker meta-analysene fra disse studiene på noen generelle sammenhenger mellom identitetsstatusene og henholdsvis selvfølelse og authoritarianisme.

Resultatene fra de korrelasjonelle studiene på selvfølelse var uklare, men støttet opp under antakelsen om at personer med høye skårer på achievement også har høye skårer på selvfølelse. Resultatene fra studiene som rapporterte kategoriske data for sammenhengen mellom selvfølelse og identitetsstatus, støttet den andre forklaringsmodellen. Disse resultatene tydet på at det ikke er forskjell på selvfølelsen mellom personer som er i achievement, og i foreclosure. Siden den andre forklaringsmodellen antar at "tilhørighet" kan være en moderatorvariabel, så vil det videre være interessant å utforske hvilke moderatorvariabler som kan moderere forholdet mellom identitetsstatus og selvfølelse. Det vil også være interessant å undersøke hvordan ulike former for selvfølelse, er relatert til identitetsstatusene.

Studie 2 fant at foreclosure skåret signifikant høyere på authoritarianisme, målt ved California F scale, enn de andre identitetsstatusene. Dette er imidlertid et gammelt måleinstrument, som måler en rekke konstrukter relatert til authoritarianisme. Det vil derfor være interessant å undersøke om resultatene kan replikeres ved hjelp av andre måleinstrument, og særlig om det eksisterer noen forskjeller mellom autoritær underkastelse versus autoritær dominans.

Begge studiene viste resultater som på den ene siden er teoretisk stringente, men som samtidig kan tolkes som i konflikt med antakelsen om at identitetsstatusene innbyrdes er organiserte langs et underliggende kontinuum. Dersom identitetsstatusene lå på et kontinuum, så ville man anta at også skårer på avhengige variabler fordelte seg kontinuerlig over statusene. Dette synes ikke å være tilfellet ved variablene som ble undersøkt i denne oppgaven. På grunn av det lave antallet studier i utvalget til Studie 1, og på grunn av alder og form til det avhengige måleinstrumentet i Studie 2, så er det ikke mulig å trekke spesifikke konklusjoner om kontinuiteten ved identitetsstatusene. Resultatene i denne oppgaven tyder imidlertid på at det underliggende kontinuumet ved identitetsstatusene bør undersøkes nærmere.

Referanser

Referanser merket * indikerer inklusjon i meta-analysen til Studie 1; referanser merket † indikerer eksklusjon fra Studie 1; referanser merket ** indikerer inklusjon i meta-analysen til Studie 2; referanser merket †† indikerer eksklusjon fra Studie 2.

- **Adams, G. R., Shea, J., & Fitch, S.A. (1979). Toward the development of an objective assessment of ego identity status. *Journal of Youth and Adolescence*, 8, 223-237.
- Adams, G. R. (1998). The Objective Measure of Ego Identity Status: A Reference Manual [Electronic Version]. http://www.uoguelph.ca/~gadams/OMEIS_manual.pdf, 1-90. Retrieved 16.07.2007.
- *Adelberg, R. A. (1986). A comparison study of searching and non-searching adult adoptees. *Dissertation Abstracts International*, 46(12), 4420B. (UMI No. 8602754).
- Adorno, T. W., Frenkel-Brunswik, E., Levinson, D. J., & Sanford, R. N. (1950). *The authoritarian personality*. Oxford, England: Oxford, England: Harpers.
- Altemeyer, B. (2004). Highly Dominating, Highly Authoritarian Personalities. *Journal of Social Psychology*, 144 (4), 421-447.
- Anseel, F., Lievens, F., & Levy, P.E. (2007). A self-motives perspective on feedbackseeking behavior: Linking organizational behavior and social psychology research. *International Journal of Management Reviews*, 9(3), 211-236.
- Balistreri, E. (1989). The interaction of selected personality characteristics with ego identity. *Dissertation Abstracts International*, 50(04), 1685B. (UMI No. 8918634).
- */††Balistreri, E., Bush-Rossnagel, N.A., & Geisinger, K.F. (1995). Development and preliminary validation of the ego identity process questionnaire. *Journal of Adolescence*, 18, 179-192.
- †Barr, R. A. (1995). Identity status and career decision in diverse populations: A study of community college students. *Dissertation Abstracts International*, 56(10), 3856A. (UMI No. 9604549).
- Baumeister, R. F. (1987). How the Self Became a Problem: A Psychological Review of Historical Research. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 163-176.
- Baumeister, R. F., & Leary, M.R. (1995). The Need to Belong: Desire for Interpersonal Attachments as a Fundamental Human Motivation. *Psychological Bulletin*, 117(3), 497-529.

- ††Bennion, L. D., & Adams, G.R. (1986). A revision of the extended version of the objective measure of ego identity status: An identity instrument for use with late adolescents. *Journal of Adolescent Research, 1*, 183-198.
- */††Berzonsky, M. D., & Neimeyer, G.J. (1988). Identity status and personal construct systems. *Journal of Adolescence, 11*, 195-204.
- †Berzonsky, M. D. (1989). Identity style: Conceptualization and measurement. *Journal of Adolescent Research, 4*, 268-282.
- Berzonsky, M. D., & Adams, G.R. (1999). COMMENTARY Reevaluating the Identity Status Paradigm: Still Useful after 35 Years *Developmental Review, 19*, 557-590.
- Bilsker, D., & Marcia, J.E. (1991). Adaptive regression and ego identity. *Journal of Adolescence, 14*, 75-84.
- Blasi, a., & Glodis, K. (1995). The Development of Identity. A Critical Analysis from the Perspective of the Self as Subject. *Developmental Review, 15*, 404-433.
- †Boerio, R. P. (1996). The relationship of self-esteem and identity to Christian religious maturity: A study of students at a small, private, liberal arts university. *Dissertation Abstracts International, 57(07)*, 2874A. (UMI No. 9637852).
- Bolton, B. (2003). Test Review. *Rehabilitation Counseling Bulletin, 47(1)*, 58-60.
- Borenstein, M., & Rothstein, H. (1999). *Comprehensive MetaAnalysis: A Computer Program for Reseach Synthesis.*: Englewood, NJ: Biostat, Inc.
- Bradley, C. L., & Marcia, J.E. (1998). Generativity-Stagnation: A Five-Category Model. *Journal of Personality, 66(1)*, 39-64.
- *Brickfield, L. A. (1989). Identity development from late adolescence to adulthood: A study of ego identity status, object representations and self-esteem in women. *Dissertation Abstracts International, 50(07)*, 3144B. (UMI No. 8923643).
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.): Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Coopersmith, S. (1959). A method for determining types of self-esteem. *The Journal of Abnormal and Social Psychology, 59(1)*, 87-94.
- Coopersmith, S. (1967). *The antecedents of self-esteem*. San Francisco: Freeman.
- Côté, J. E. L., C. (1988). A Critical Examination of the Ego Identity Status Paradigm. *Developmental Review, 8(2)*, 147-184.
- †Cramer, P. (1997). Identity, personality, and defense mechanisms: An observer-based study. *Journal of Research in Personality, 31*, 58-77.

- †Cramer, P. (2000). Development of identity: Gender makes a difference. *Journal of Research in Personality, 34*, 42-72.
- Decharms, R., & Rosenbaum, M. E. (1960). Status variables and matching behavior. *Journal of Personality, 492-502*.
- Duckitt, J., Wagner, C., du Plessis, I., & Birum, I. (2002). The Psychological Bases og Ideology and Prejudice: Testing a Dual Process Model. *Journal of Personality and Social Psychology, 83*, 75-93.
- Duriez, B., & Soenens, B. (2006). Personality, Identity Styles and Authoritarianism: An Integrative Study among Late Adolescents. *European Journal of Personality, 20*, 397-417.
- †Edward, D. A. (1981). Girls' camp cross-age helping: A study of self and situation effects and influences. *Dissertation Abstracts International, 42(03)*, 1056A. (UMI No. 8119285).
- Erikson, E. H. (1956). The problem of ego identity. *Journal of the American Psychoanalytic Association., 4*, 56-121.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity. Youth and Crisis*. New York: W.W. Norton & Co., Inc.
- *Evans, J. J., & Bloom, B. L. (1996). Effects of parental divorce among college undergraduates. *Journal of Divorce and Remarriage, 26*, 69-91.
- *Fannin, P. M. (1979). The relation between ego-identity status and sex-role attitude, work-role salience, atypicality of major, and self-esteem in college women. *Journal of Vocational Behavior, 14*, 12-22.
- Greenberg, J., Simon, L., Pyszczynski, T., Solomon, S., & Chatel, D. (1992). Terror Management and Tolerance: Does Mortality Salience Always Intensify Negative Reactions to Others Who Threaten One`s Worldview? *Journal of Personality and Social Psychology, 63(2)*, 212-220.
- †/††Greiner, M. M. (1990). The relationship between psychological adjustment and identity development for young adult women. *Dissertation Abstracts International, 51(12)*, 6125B. (UMI No. 9112425).
- Griffith, R. A., Beumont, E. G., Russell, J., Schotte, D., Thornton, C., Touyz, S. W., & Varano, P. (1999). Measuring Self-Esteem in Dieting Disordered Patients: The Validity of the Rosenberg and Coopersmith Contrasted. *Eating Disorders., 25*, 225-231.

- †Hamilton, L. A. (1996). Dyadic family relationships and gender in adolescent identity formation: A social relations analysis. *Dissertation Abstracts International*, 57(06), 4056B. (UMI No. 9633181).
- Harter, S., Waters, P.L., Whitesell, N.R., & Kastelic, D. . (1998). Level of Voice Among Female and Male High School Students: Relational Context, Support, and Gender Orientation. *Developmental Psychology*, 34(5), 892-901.
- Hatcher, J. (2007). The State of Measurement of Self-Esteem of African American Women. *Journal of Transcultural Nursing*, 18(3), 224-232.
- Hedges, L. W., & Olkin, I. (1984). Nonparametric Estimators of Effect Size in Meta-Analysis. *Psychological Bulletin*, 96(3), 573-580.
- Hedges, L. W., & Vevea, J.L. (1998). Fixed- and Random-Effects Models in Meta-Analysis. *Psychological Methods*, 3(4), 486-504.
- */**Heyduk, C. R. (1982). The relationship of identity status and intimacy status: An overlapping stage resolution perspective. *Dissertation Abstracts International*, 43(09), 2922A. (UMI No. 8302184).
- †Hunsberger, B., Pratt, M., & Pancer, S. M. (2001). Adolescent identity formation: Religious exploration and commitment. *Identity: An International Journal of Theory and Research*, 1, 365-386.
- Hunter, J. E., & Schmidt, F. L. (2000). Fixed effects vs. random effects meta-analysis models: Implications for cumulative research knowledge. *International Journal of Selection and Assessment*, 8(4), 275-292.
- †Johnson, L. C. W. (1990). Self-esteem and ego-identity achievement in adolescents with cancer. *Dissertation Abstracts International* 51(07), 3324B. (UMI No. 9032580).
- *Jones, R. M., Akers, J. F., & White, J M. (1994). Revised classification criteria for the extended objective measure of ego identity status (EOMEIS). *Journal of Adolescence*, 17, 533-549.
- *Katebi, S. S. (1987). Sex differences in identity status among high school adolescents. *Dissertation Abstracts International*, 48(07), 1709A. (UMI No. 8722371).
- Kroger, J. (1996). *Identity in Adolescence: The Balance between Self and Other* (2 ed.). London; New York: Routledge.
- Kroger, J. (2000). *Identity development: Adolescence Through Adulthood*. Thousand Oaks, California; London; New Dehli: Sage Publications, Inc.
- Leary, M. R. (2001). Deconfounding the effects of Dominance And Social Acceptance on Self-esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 81(5), 898-909.

- Leary, M. R. (2003). Commentary on Self-Esteem as an Interpersonal Monitor: The Sociometer Hypothesis. *Psychological Inquiry, 14*, 270-274.
- Leary, M. R., Tambor, E. S., Terdal, S. K., & Downs, D. L. (1995). Self-esteem as an interpersonal monitor: The sociometer hypothesis. *Journal of Personality and Social Psychology, 68*(3), 518-530.
- Lipsey, M. W., & Wilson, D.B. (2000). *Practical meta-analysis*. Thousand Oaks, California; London; New Dehli: Sage Publications, Inc.
- Mann, M., Hosman, C.M., Schaalma, H.P., & de Vries, N.K. (2004). Self-esteem in a broad-spectrum approach for mental health promotion. *Health Education Research, 19*(4), 357-372.
- **/†Marcia, J. E. (1966). Development and Validation of Ego-Identity Status. *Journal of Personality and Social Psychology, 5*, 551-558.
- **/†Marcia, J. E. (1967). Ego identity status: Relationship to change in self-esteem, "general maladjustment" and authoritarianism. *Journal of Personality, 35*, 118-133.
- */**Marcia, J. E., & Friedman, M.L. (1970). Ego identity status in college women. *Journal of Personality, 38*, 249-263.
- Marcia, J. E. (2002). Identity and Psychosocial Development in Adulthood. *Identity: An International Journal of Theory and Research, 2*(1), 7-28.
- *Markstrom, C. A., Berman, R. C., & Brusck, G. (1998). An exploratory examination of identity formation among Jewish adolescents according to context. *Journal of Adolescent Research, 13*, 202-222.
- †Marlin, S. E. Z. (1982). Ego identity status and second adult life structure in middle aged men and women. *Dissertation Abstracts International, 43*(03), 876B. (UMI No. 8216824).
- *McConnell, J. H. (1986). Correlates of identity for homosexual and heterosexual young men. *Dissertation Abstracts International, 41*(05), 2198B. (UMI No. 8618146).
- *McMurphy, J. R. (1988). The relation of religious conversion type and attributional dispositions to identity status. *Dissertation Abstracts International, 49*(04), 1409B. (UMI No. 8812285).
- †Nagel, J. J. (1987). An examination of commitment to careers in music: Implications for alienation from vocational choice. *Dissertation Abstracts International, 48*(05), 7754A. (UMI No. 8712181).
- Orlofsky, J. L. (1978). Identity Formation, nAchievement, and Fear of Success in College Men and Women. *Journal of Youth and Adolescence, 7*(1), 49-62.

- *Owen, R. G. (1984). Ego identity status distributions of Anglo and Cuban-American college males and tests of status-by culture interaction on measures of psychological development and self-esteem. *Dissertation Abstracts International*, 54(04), 1304B. (UMI No. 8416309).
- †Prager, K. J. (1982). Identity development and self-esteem in young women. *Journal of Genetic Psychology*, 141, 177-182.
- Raskin, P. M. (1985). *Identity and vocational development*. In A. S. Waterman (Ed.), *Identity in Adolescence: Processes and Contents*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Reber, A. S., & Reber, E. S. (2001). *The Penguin Dictionary of Psychology*. London, Great Britan; New York; Camberwell; Toronto; New Dehli; Auckland; Rosebank: The Penguin Group.
- **Rodda, W. C. (1974). Ego identity status and cognitive differentiation. *Dissertation Abstracts International*, 36(03), 1456B. (UMI No. 7520270).
- Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolescent self-image*. New Jersey, USA: Princeton University Press.
- Rosier, M., & Willig, C. (2002). The strange death of the authoritarian personality: 50 years of psychological and political debate. *History of the Human Sciences*, 15(4), 71-96.
- **Schilling, K. L. (1975). Ego identity status: A reevaluation and extention of construct validity. *Dissertation Abstracts International*, 36 (12), 6398B. (UMI No. 7612123)
- †St. Louis, G. R., & Liem, J. H. (2005). Ego identity, ethnic identity, and the psychosocial well-being of ethnic minority and majority college students. *Identity: An International Journal of theory and research*, 5, 227-286.
- Stephen, J., Fraser, E., & Marcia, J.E. (1992). Moratorium-achievement (Mama) cycles in lifespan identity development: value orientation and reasoning system correlates. *Journal of Adolescence*, 15, 283-300.
- Streiner, D. L. (2005). I have the Answer, Now What`s the Question?: Why Metaanalyses Do Not Provide Definitive Solutions. *Canadian Journal of Psychiatry*, 50(13), 829-831.
- †Streitmatter, J. L., & Pate, G. S. . (1989). Identity status development and cognitive prejudice in early adolescents. *Journal of Early Adolescence*, 9, 142-152.
- *Turner, W. L. (1990). Ego identity development in Black college students: The effects of self-esteem, ethnic identity and family environment. *Dissertation Abstracts International*, 51(08), 2658A. (UMI No. 9028099).

- Van Hiel, A., Cornelis, I., Roets, A., & De Clercq, B. (2007). A Comparison of Various Authoritarianism Scales in Belgian Flanders. *European Journal of Personality, 21*, 149-168.
- van Hoof, A. (1999). The Identity Status Field Re-reviewed: An Update of Unresolved and Neglected Issues with a View on Some Alternative Approaches. *Developmental Review, 19*, 487-556.
- *Van Wichlin, J. F. (1981). Ego identity status: Its relationship to parent variables, self-esteem and social desirability response set. *Dissertation Abstracts International, 42*(08), 3463B. (UMI No. 8202149).
- **Weiss, R. H. (1984). The relationships between ego identity status and reasoning level and their cognitive correlates in females. *Dissertation Abstracts International, 46*(08), 2842B. (UMI No. 8523257).
- *Zampich, C. L. (1980). Ego identity status, intimacy status and self-disclosure in adult men and women. *Dissertation Abstracts International, 42*(03), 1209B. (UMI No. 8118204).
- †Zimmerman, D. C. (1993). The significance of substance use and self-esteem in the development of a sense of self in older adolescents. *Dissertation Abstracts International, 54*(05), 2779B. (UMI No. 9327915).
- Årseth, A. K., Kroger, J. & Martiniussen, M. (In press). Meta-analytic Studies of Identity Status and the Relational Issues of Attachment and Intimacy.

Tabell 1

Studier inkludert i meta-analysen av sammenhengen mellom identitetsstatus og selvfølelse, studie 1

Forfattere	År	Gj.snitt Alder	N	Menn	Kvinner	Identitets måleinstr.	Reliabilitet	Avhengig måleinstr.	Type publikasjon	Effekt- størrelse
Marcia & Friedman	1970	-	49	-	49b	1	.73	3	1	g
Zampich	1980	45.05	57	30	30	1	-	2	2	g
Van Wichlin	1981	-	130	-	130b	1	.75	2	2	g
Fannin	1982	20.54	147	-	-	3	.75	1	1	g
Heyduk	1982	19.72	71	22	49	1	.58	3	2	g
Markstrom, Berman & Brusch	1984	-	102	40	62	2	.55	1	1	r
Owen	1984	-	78	78a	-	2	-	1	2	r
Adelberg	1986	29.00	44	15	29	2	-	1	2	r
McConnell	1986	23.50	341	341a	-	2	.85	1	2	g
Katebi	1987	17.25	80	40	40	1	.85	1	2	g
Raskin	1987	-	147	-	147b	3	-	1	1	g
McMurphy	1988	21.00	125	61	64	2	-	1	2	r
Balistreri	1989	19.00	260	130	130	1	.83	1	2	g
Berzonsky & Neimeyer	1989	20.50	75	-	-	3	-	1	1	r
Brickfield	1989	20.60	42	-	42b	1	.82	2	2	g

Tabell 1 fortsetter

Forfattere	År	Gj.snitt Alder	N	Menn	Kvinner	Identitets måleinstr.	Reliabilitet	Avhengig måleinstr.	Type publikasjon	Effekt- størrelse
Turner	1990	19.00	169	69	100	2	-	2	2	r
Jones, Akers & White	1994	-	2004	982	1002	2	-	1	1	g
Evans & Bloom	1996	19.30	287	135	152	2	-	1	1	r

Merknader. Mann: a = kun menn i studiens utvalg; Kvinner: b = kun kvinner i studiens utvalg; Identitetsmåleinstrument: 1 = Identitetsstatus intervju, 2 = EOM-EIS, 3 = Annet; Avhengig måleinstrument: 1 = Rosenberg self-esteem scale, 2 = Coopersmith self-esteem inventory, 3 = annet; Type publikasjon: 1 = artikkel, 2 = doktoravhandling; Type data grunnlag: r = korrelasjon, SD = standard avvik; Effektstørrelse: $g = \text{Hedges } g = (M_1 - M_2) / SD_{\text{pooled}}$, r = Pearson korrelasjon

Tabell 2

Oversikt over ekskluderte studier fra det opprinnelige utvalget til studie 1

Forfattere	År	Gj.snitt Alder	N	Menn	Kvinner	Identitets måleinstr.	Reliabilitet	Type publikasjon	Årsak til eksklusjon
Marcia	1966	-	86	86a	-	1	.75	1	1
Marcia	1967	-	72	72a	-	1	-	1	2
Edward	1981	16.08	63	-	63b	2	-	2	2
Marlin	1982	-	60	30	30	1	.80	2	3
Prager	1982	-	88	-	88b	1	.82	1	3
Nagel	1987	22.05	82	39	43	1	.84	2	3
Streitmatter & Pate	1989	-	182	-	-	3	-	1	1
Johnson	1990	19.30	92	62	30	2	-	2	1
Greiner	1990	20.60	48	-	48b	1	.67	2	3
Zimmerman	1993	-	102	-	-	2	-	2	1
Barr	1995	-	1032	462	540	2	-	2	1
Boerio	1996	25.59	144	42	102	2	-	2	1
Hamilton	1996	18.64	51	24	27	2	.69	2	2
Cramer	1997	23.00	91	45	46	3	.95	1	1
Cramer	2000	-	200	90	110	2	.64	1	2
Hunsberger, Pratt & Pancer	2001	22.00	137	40	92	2	.57	1	1
St. Louis & Liem	2005	20.50	220	-	-	3	.85	1	1

Merknader. Mann:

a = kun menn i studiens utvalg; Kvinner: b = kun kvinner i studiens utvalg; Identitetsmåleinstrument: 1 = Identitetsstatus intervju, 2 = EOM-EIS, 3 = Annet; Type publikasjon: 1 = artikkel, 2 = doktoravhandling; Årsak til eksklusjon: 1 = Manglet data, 2 = Ikke kompatibel data, 3 = Ikke kompatibelt konstrukt

Tabell 3

Meta-analyse resultater for korrelasjoner mellom identitetsstatus og selvfølelse

Identitetsstatus	k	N	Gjennomsnittlig korrelasjon	95%		Q (df = 6)
				konfidensintervall		
Achieved	7	880	.35	.18	.50	39,77***
Moratorium	7	880	-.23	-.35	-.10	20,32***
Foreclosed	7	880	-.24	-.43	-.03	55,34***
Diffusion	7	880	-.19	-.32	-.04	25,61***

Merknader: k = antall studier; N = totalt antall deltakere; Q = signifikanstest av variasjon mellom studier

* p < .05, **p < .01, ***p < .001. Analysene er basert på en "random effects model"

Tabell 4

Meta-analyse resultater for forskjeller i selvfølelse mellom ulike identitetsstatuser

Identitetsstatuser som sammenlignes, og respektive N								
Identitetsstatus 1	N ₁	Identitetsstatus 2	N ₂	k	Hedges g	95% KI	df (Q)	Q
Achievement	635	Moratorium	644	10	.19	-.24 .63	9	97.28***
Achievement	635	Foreclosure	606	11	.00	-.14 .15	10	13.08
Achievement	635	Diffusion	301	9	.40	.06 .75	8	29.28***
Moratorium	644	Foreclosure	606	10	-.15	-.47 .18	9	58.68
Moratorium	644	Diffusion	301	8	.09	-.06 .24	7	5.32
Foreclosure	606	Diffusion	301	9	.31	.02 .60	8	22.45**

Merknader: N = totalt antall deltakere i den aktuelle statusen; k = antall studier; Hedges g = $(M_1 - M_2)/SD_{pooled}$,

en positiv verdi indikerer at gjennomsnittsskåren for den første identitetsstatusen er høyere enn den andre;

KI = konfidensintervall; Q = signifikanstest av variasjon mellom studier; *p < .05, **p < .01, ***p < .001.

Analysene er basert på en "random effects model"

Tabell 5

Studier inkludert i metaanalysen av identitetsstatus og autoritarianisme, studie2

Forfattere	År	Gj.snitt Alder	N	Menn	Kvinner	Identitets måleinstr.	Reliabilitet	Avhengig måleinstr.	Type publikasjon	Effekt- størrelse
Marcia	1966	-	86	86a	-	1	.75	1	1	g
Marcia	1967	-	72	72a	-	1	.00	1	1	g
Marcia & Friedman	1970	-	49	-	49b	1	.73	1	1	g
Rodda	1974	-	73	22	51b	1	.91	1	2	g
Schilling	1975	-	60	60a	-	3	.78	1	2	g
Adams, Shea, & Fitch	1979	-	76	26	50	2	.96	1	1	g
Heyduk	1982	19.72	71	22	49	1	.58	1	2	g
Weiss	1984	25.25	114	-	114b	2	.00	1	2	g
Balistreri	1989	19.00	260	130	130	1	.83	1	2	g

Merknader. Menn: a = kun menn i utvalget til denne studien; Kvinner: b = kun kvinner i utvalget til denne studien; Identitetsmåleinstrument: 1 = Identitetsstatus intervju, 2 = EOM-EIS, 3 = Annet; Avhengig måleinstrument: 1 = The California F-scale; Type publikasjon: 1 = Artikkel,

2 = doktoravhandling; Effektstørrelse: $g = \text{Hedges } g = (M_1 - M_2) / SD_{\text{pooled}}$

Tabell 6

Oversikt over ekskluderte studier fra det opprinnelige utvalget til studie 2

Forfattere	År	Gj.snitt Alder	N	Menn	Kvinner	Identitets måleinstr.	Reliabilitet	Type publikasjon	Årsak til eksklusjon
Berzonsky	1988	21	75	-	-	2	-	1	2
Balistreri, Busch- Rossnagel & Geisinge	1995	19	260	-	-	3	.76	1	4
Berzonsky	1989	19	66	32	34	3	-	1	3
Bennion & Adams	1986	23	106	38	68	2	.69	2	3
Greiner	1990	21	48	-	48b	1	.67	1	3

Merknader. Mann: a = kun menn i studiens utvalg; Kvinner: b = kun kvinner i studiens utvalg; Identitetsmåleinstrument: 1 = Identitetsstatus intervju, 2 = EOM-EIS, 3 = Annet; Type publikasjon: 1 = artikkel, 2 = doktoravhandling; Årsak til eksklusjon: 1 = Manglet data, 2 = Ikke kompatibel data, 3 = Ikke kompatibelt konstrukt, 4 = Annet

Tabell 7

Meta-analyse resultater for forskjeller i skårer på autoritarianisme mellom ulike identitetsstatuser

Identitetsstatuser som sammenlignes, og respektive N								
Identitetsstatus 1	N ₁	Identitetsstatus 2	N ₂	k	Hedges g	95% KI		Q (df =8)
Achievement	125	Moratorium	180	10	-.07	-.33	.20	12.48
Achievement	125	Foreclosure	119	10	-.78	-1.13	-.43	18.36*
Achievement	125	Diffusion	112	10	-.30	-.65	.06	18.47*
Moratorium	180	Foreclosure	119	10	-.67	-.96	-.38	14.48
Moratorium	180	Diffusion	112	10	-.28	-.61	.04	17.63*
Foreclosure	119	Diffusion	112	10	.42	.12	.72	13.31

Merknader: N = totalt antall deltakere i den aktuelle statusen; k = antall studier; Hedges g = $(M_1 - M_2)/SD_{pooled}$, en positiv verdi indikerer at gjennomsnittsskåren for den første identitetsstatusen er høyere enn den andre; KI = konfidensintervall; Q = signifikantest av variasjon mellom studier; *p < .05, **p < .01, *** p < .001 . Analysene er basert på en "random effects model"